

გაზეთი გაეშალა
1930 წლის 5
ნოემბრიდან

samtrediasmacne@gmail.com

მაცნე

სამტრედიის

N16 (9303)

11 ივნისი, 2019 წელი

ფასი 50 თეთრი

სამიანი დღის რეჟიმის ანონსი

2

*ბონისი _ მომხსენივ რა
საქირობა ნ'აწილოიდას*

**ნათო უნდა იანონ
ნებუნებულაგა
ქარლაქარ 3**

**“თქვენ სოგ
აზაშკის
შუგაშინდუგათ?” 6**

“თეატრი არ არის
დანამატი მსუყე
ცხოვრების,
თეატრი სულიერი
ტადარია” 6

**“ვანელობა” _ სახალხო
დღესასწაული**

4

**გიორგი ზაქარიაძე
უპროვის რეპრონია**

საქმიანი დღის რეჟიმის ანონსი

თბილისი

ბესიკ გოფოძემ იბრევიში საბავშვო ბაღის რეკონსტრუქციის მოადგილე, სამტრედიის მუნიციპალიტეტის მერი ვალერიანე ფოცხვერი და ინფრასტრუქტურის სამსახურის უფროსი ზურაბ ვოგია იახლა და მუნიციპალიტეტში მიმდინარე და უკვე დასრულებული სამუშაოები მოინახულა. დატვირთული ვრადიო მქონდათ ივნისის იმ დღეს მუნიციპალიტეტისა და გუბერნიის წარმომადგენლებს. და ეს იმიტომ, რომ არც დასრულებული და არც დასასრულებელი ცოტა არ აღმოჩნდა, ინფრასტრუქტურული სამუშაოები. საჯარო სკოლები, საბავშვო ბაღები, სპორტული მოედნები, გზები – მრავლად იყო სახასიათო.

ოჩნდა შეხვედრა როგორც ვალერიანე ფოცხვერიასა და ზურაბ ვოგიასთან, ასევე ტენდერებში გამარჯვებული სამუშაოების მფლობელების ხელმძღვანელებთან. მართალია, იმ დღეს მედიასთან კომენტარი არ გააკეთა, მაგრამ სამტრ-

რაც შეეხება დაფინანსებას, სამტრედიის მუნიციპალიტეტში მიმდინარე სამუშაოების ნაწილი რეგიონალური განვითარების ფონდის, ნაწილი განათლების სამინისტროს, ნაწილიც ადგილობრივი ბიუჯეტის დაფინანსებით შესრულდება.

ელიელმა ჟურნალისტებმა დაპირება მიიღეს სახელმწიფო რწმუნებულის მოადგილისგან, რომ ყველა სამუშაოს დასრულებისა და ექსპლუატაციაში გასვლის შემდეგ გამოთქვამდა ხმაძიებას საკუთარ მოსაზრებას. მანამდე კი მხოლოდ მშენებლებთან და მუნიციპალიტეტის მესვეურებთან შენიშვნებით შემოიფარგლა.

ამგვარად, 31-ვე საჯარო სკოლაში მათი მესვეურების მოთხოვნის საფუძველზე სარემონტო სამუშაოები ჩატარდება, რაც სველი წერტილების, სპორტული დარბაზების, კარ-ფანჯრების შეცვლისა და გადახურვის პრობლემების საჭიროების მიხედვით მოგვარებას გულისხმობს. ამისთვის 860 ათასი ლარი დაინარჩუნდა. მსგავსი ინფრასტრუქტურული სამ-

უშაოებისთვის მუნიციპალიტეტის 24-ვე საბავშვო ბაღში ჯამში 354 ათასი ლარი გამოიყოფა. გზების ასფალტბეტონით მოპირკეთება მუნიციპალიტეტის მასშტაბით 4 მილიონ 998 ათასი ლარი ჯდება. ლაშა თევზაძის ქუჩაზე მშენებარე საზოგადოებრივი კორტი ყურადღებას იმსახურებს ინფრასტრუქტურული ობიექტი აღმოჩნდა რწმუნებულის მოადგილისთვის შემდგომში მისი სპორტული დატვირთვიდან გამომდინარე. გარდა ამისა, მან ელექტრო შეღებვაში გაჯობრებაც სცადა შემდგომში.

თავდაცვის სამინისტროს ყოფილი თანამშრომელი, სამხედრო ჩინი პოლკოვნიკი განსაკუთრებით ლაშა თევზაძის ქუჩისთვის გმირულად დაღუპული მეომრის სახელის მინიჭებით და შენობებზე ამ სახელის აღმნიშვნელი ტრაფარეტების გაკეთით დაინტერესდა. იგი 2008 წლის ომის უშუალო მონაწილე, ერთ-ერთი დანაყოფის მეთაური გახლდათ. ამიტომ ეს საკითხი განსაკუთრებით მტკივნეული აღმოჩნდა მისთვის. იმერეთში სახელმწიფო რწმუნებულის მოადგილის ვიზიტი დღის ბოლომდე საქმიანი პათოსით გაგრძელდა.

ბორჯონი – რომანსის რაიონის საჯარო სკოლებს წინსვლით

თბილისი

იმ დატვირთული დღის განტვირთვას გამოვიდა და დასრულებული სამუშაოს მოინახულა რაიონში განხორციელებული ბორჯონის განხორციელება. ზაფხულის პაპანაძეებმა აქ ნაკლებად იგონებოდა. სკოლის მოსათქმელად ხის ქვეშ შეფარებული მეთევზეები და ძველი სამტრედიის რამდენიმე მკვიდრი, ბორჯონის რესტავრაციისთან ერთად რაიონის ბიზნეს დახმარებელი გუბერნატორის მოადგილე ბესიკ გოფოძეს, მუნიციპალიტეტის მერ ვალერიანე ფოცხვერიას და ინფრასტრუქტურის სამსახურის უფროსი ზურაბ ვოგიას. რაიონის სივრდილეს ნაპირზე მდგარ ხეზე მიყუდებული საათი და თიხა, პეიზაჟის სილაპაშვს განსაკუთრებული ბას მატებდა.

დგება ამ ტრანსპორტს, ოდითგან რომ არის გაგრძელებული საქართველოში. “ბორჯონი ჭირი მოგვამა” გენიალური “მთვარის მოტაცებიდან” ახსოვს მკითხველსა და მაყურებელს. ეს მამინ, ენგუ-

ლი ვანისა და სამტრედიის დამაკავშირებელი ერთ-ერთი ტრანსპორტი ოდითგანვე ყოფილა იგი. არგონავტების გემის კოლხეთში სტუმრობისას ვანიც იყო და რაიონიც. სამტრედიის არ ყოფილა თორ-

რზე, ახლა კი განხორციელებული ეს სანაონო ტრანსპორტი, მარჯვენა ხელი რომ არის აქაური მოსახლეობისთვის, შეუფერებლად მოემსახურება მათ. უკვე ორი საუკუნეა, და იქნებ კიდევ მეტიც, სამტრედიის ახალსოფელსა და ე. წ. “ნოვი სვეტიში” შეუცვლელი ტრანსპორტია ბორჯონი რაიონზე. მუშობე-

ვს. და მათ გემამდე ცურავდა ალბათ დღეს რესტავრირებული შორეული “წინაპარი” ამ მიდამოებში. ვინ გვეტყვის, მაშინ რა ჯდება, დღეს კი 31 ათასი ლარი დაინარჩუნდა ადგილობრივი მუნიციპალიტეტის ბიუჯეტიდან სამუშაოების დასაფინანსებლად. ტივტივა თავდაცვის სამინისტრომ

აჩუქა სამტრედიის და ამით გარკვეული ეკონომია გაკეთდა. მოსახლეობის მოთხოვნით ბორჯონის ადგილობრივი ადგილობრივი მუნიციპალიტეტის დასაბინაველად და პირუტყვის საძოვარზე გასაშვებად განლაგებული. სანამ წყალი და მწვერი ისევ შემოუტევს და ისე შემოუტევს, რომ “ჩვენი ჭირი წაიღოს”, ახლად შეკეთებულმა ბორჯონმა გუბერნატორის მოადგილე, მუნიციპალიტეტის მერი, ინფრასტრუქტურის სამსახურის უფროსი და სამტრედიელ ჟურნალისტთა კორპუსი რაიონის ერთი ნა-

პირიდან მეორეზე მშრალად გაიყვანა. და კიდევ, წარსულიდან დღევანდელობას შერჩენილი ეს საჭირო ტრანსპორტი, ქართული რომანტიკის შემადგენელი ნაწილიც გახლავთ. მეზორნე სულაც არ სჭირდება, ამ მიდამოებში ყველამ იცის, როგორ მართოს იგი. იმ დღესაც მეზორნეობა ერთ-ერთმა შეითავსა იქ შეკრებილი მეთევზეებისგან, სტუმრები კი იმაზეც აღაპარაკდნენ, რომ ამ პეიზაჟს რაიონის ახალი თევზი და ჭიქა ღვინო მოუხდებოდა შრომისგან დაღლის შემდეგ დასასვენებლად.

მაისის ბოლო პარასკევს

თბილისი

მუნიციპალიტეტის საკრებულოს სხდომათა დარბაზში, მუნიციპალიტეტის მერის მიერ, წინა თვეში დაანონსებული ტრადიციული შეხვედრა მშენებლებთან შედგა. იყო თხოვნა და მკაცრი, სამართლიანი მოთხოვნაც მერის მხრიდან მშენებელი და საპროექტო ორგანიზაციების ხელმძღვანელებისადმი. გზები, ძველი სამტრედიის ბორჯონი, საჯარო სკოლები, სკოლამდელი დაწესებულებები... აი, არასრული ჩამონათვალი იმ ობიექტებისა, რომელთა სარეალიზაციო სამუშაოებიც ამჯერად მიმდინარეობს. ვადები, შესრულებული სამუშა-

ოს ხარისხი ჩვენთვის მთავარია. “არც ერთ მშენებელს ხელს არ შეგიშლით, პირიქით, დაგეხმარებით, ოღონდ პროექტში რაცაა მითითებული, ის უნდა გაკეთდეს. ჩვენი აზრით სამართლიანად კატეგორიული იყო მუნიციპალიტეტის მერი. მუშაობის პროცესში აუცილებელია ინფრასტრუქტურის სამსახურიც ჩაერთოს”. – აღნიშნა ბატონმა ვალერიანე ფოცხვერიამ, რომელმაც მშენებელი ორგანიზაციების მესვეურთა ყურადღება მუშებზე ხელფასების დროულად გაცემის აუცილებლობასაც მიაპყრო. მუშა-თათბირზე საპროექტო ორგანიზაციების წარმომადგენლებმაც გააკეთეს ინფორმაციები სამუშაოთა მი-

მდინარეობის ვადებისა და ხარისხის თაობაზე. ამგვარად თვალში საცემი იყო, რომ მუნიციპალიტეტის მერი საფუძვლიანად იცნობს ყველა იმ პრობლემას,

რაც მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე ამ კუთხით. თათბირს, რომელმაც ლამის საათი გასტანა, მუნიციპალიტეტის მერიის ინფრასტრუქტურისა და ზედამხედველობის სამსახურის წარმომადგენლები და მუნიციპალიტეტის საკრებულოს წევრები ესწრებოდნენ. “შესასრულებელ სამუშაოთა შო-

რის ყველაფერი პრიორიტეტულია, თუცა ბაღები მაინც მთავარი პრიორიტეტია. უხარისხოდ ნაკეთებს არც მოსახლეობა მიიღებს და არც ჩვენ, თვალს არაფერზე დავუხუჭავთ, თათბირი დასრულებულია, გმადლობთ, რომ მობრძანდით, მივხედოთ საქმეს”. – დაასრულა თათბირი ვალერიანე ფოცხვერიამ.

ნასოფლოვანი უნდა იარონ ჩემუნებულეზა კარდაქარ

ამთავან ჭაღიძე

მუნიციპალიტეტის მერიის ტრადიციულ თათბირზე მსჯელობის საგანს, პირველ რიგში, პროექტი “დანერგე მომავალი” წარმოადგენდა. შეგახსენებთ, რომ საქმე ისეთი კენჭოვანების განაშენიანებას ეხება, როგორებიც ფოლო, ლურჯი მოცივი და უეკლო მამფალია. ამ კულტურების შესაფერისი ნადავია ჩვენს მუნიციპალიტეტში არსებობს. რაც მეტი ადამიანი ჩაერთვება პროექტში, ეს სამტრედისა და ზოგადდ, ქვეყნის ეკონომიკასაც წაადგება. ამიტომ მოითხოვა ვალერიანე ფოცხვერიამ მოსახლეობის მეტი ინფორმირებლობა. შეეცადა გაეფხვია, რომელი სოფელი უფრო აქტიურად ერთვება პროექტში და ვინ იქნის მეტ პასუხისმგებლობას. თუ მოსახლეობა პასუხობს, ეს თქვენი ბრალია, – მიმართა თავის წარმომადგენლებს. მოუწოდა მათ კარდაქარ იარონ, ყველა სახლში შევიდნენ და განმარტებები მოსცენ მოსახლეობას, რათა ასეთი მნიშვნელოვანი პროექტი არ ჩავარდეს.

უპრეცედენტო ფაქტს უწოდებს მერიის ეკონომიკური განვითარების სამსახურის უფროსი ნოე ივანიძე მთავრობის ამ გადაწყვეტილებას, რადგან სახელმწიფო 100 პროცენტით უფინანსებს პროექტს დაინტერესებულ პირებს. ეხმარება ნერგვით მომარაგებაში და სხვადასხვა ტექნიკური საშუალებით უზრუნველყოფს.

პროექტის “დანერგე მომავალი” არგვლივ ისაუბრა და კითხვებს უპასუხა სოფლის მეურნეობის სამინისტროს სამტრედიის საინფორმაციო-საკონსულტაციო სამსახურის უფროსმა, მამუკა კვანტალიანმა. როგორც გაირკვა, მოსახლეობას მიმდინარე წლის ბოლომდე აქვს ვადა, პროექტში ჩაერთოს, მაგრამ მამუკა კვანტალიანის აზრით, უკეთესია, შესაბამისი დოკუმენტაციის მომზადება მსურველებმა ოქტომბრისთვის დაასრულონ. ამის შემდეგ ისინი

პროექტების მართვის სააგენტოში გადაიგზავნება, რაც გარანტიაა პროექტის მიღმა არ დარჩეს არც ერთი ადამიანი. რაც შეეხება პრობლემებს, ეს არარეგისტრირებული მიწებია, რაც აუფერხებს მსურველების პროექტში ჩართვას, ზოგადი საუბრები არ გვინდა, კონკრეტული მონაცემებით მოგვმართეთ, რათა მოსახლეობას ამ კუთხით დახმარება აღმოუჩინოთ, მერმა. წარმომადგენლებს მოსთხოვა, მომავალ თათბირზე სრული სურათი წარმოადგინონ.

“30 წლის მანძილზე რაც არ გავუთებულა, იმაზე მეტს ვაკეთებთ ამ პერიოდში”. – განაცხადა ვალერიანე ფოცხვერიამ. – “შეუძლებელია, ყველაგან ერთნაირად დაიგოს გზა. თუმცა, მოსახლეობისაც მესმის, როცა პრიორიტეტად მის ქუჩას ან უბანს მიიჩნევს. უკვე ბევრგან დაიგო როგორც ასფალტბეტონის, ისე ბეტონის გზები. თანდათან ყველაგან მივალთ.”

თათბირზე საბავშვო ბაღების ინფრასტრუქტურის საკითხიც განიხილეს. ითქვა, რომ ყველა მათგანს სჭირდება გარემონტება, არსებული პირობების შეცვლა. პრიორიტეტი ყველაგან სველი წერტილები მოწვევითაა, ასევე სახურავი და ფასადი. მუნიციპალიტეტის მერი საბავშვო ბაღებში კვების საკითხსაც შეეხო. მიუხედავად იმისა, რომ ამ კუთხით გარკვეული ფინანსები იხარჯება და არც ყურადღება აკლავს, ევროპულ სტანდარტებს მაინც არ შეეფერება. პროექტი, რომელიც საბავშვო ბაღების კეთილმოწყობას ითვალისწინებს, სამ წელიწადში დასრულდება. რაც სოფლებში, სადაც ეს დაწესებულება არ არის, მაგრამ აუცილებლობას წარმოადგენს, აშენდება. ამასთან დაკავშირებით ინფრასტრუქტურის სამინისტროს განცხადებით უკვე მიმართავს.

ვალერიანე ფოცხვერია საჯარო სკოლების თემსაც შეეხო. როგორც ვიცით, განათლების სამინისტრომ სკოლების რეაბილიტაციაზე უფლება-მოხილება ადგილობრივ მუნიციპალიტეტებს გადასცა და დააფინანსა კიდევ სამტრედიას 860 ათასი ლარი გადმოეცა რაც, უპირველესად სველი წერტილების მოსაწესრიგებლად დაიხარჯება, შემდეგ სახურავსა და სხვა. საჯარო სკოლების კეთილმოწყობა მომავალ წლებშიც გაგრძელდება. მას შემდეგ, რაც სოფლის პროგრამები ისევე ამოქმედდა, პრიორიტეტების განსაზღვრის უფლება მოსახლეობას დაუტოვეს. პროექტები უკვე დაიღო და მუშაობაც მიმდინარეობს. სულ 79 სოფლის პროგრამა ამოქმედდა. “წარმომადგენლებს ვთხოვ, მაქორიტირებთან ერთად კიდევ გაიარონ ყველა საკითხი. ჩაიხედონ პროექტებში და რაც გამოჩნდება, დროულად გამოასწოროთ. როგორც მუნიციპალიტეტის მერი, პასუხისმგებელი ვარ და ხელს ვაწერ ხელშეკრულებებს შესრულებულ სამუშაოებთან დაკავშირებით. ასე რომ, არ მიხდა ეჭვი გაჩნდეს, არავისთან არაფერი მაქვს დასაძალი. სოფლის დეპუტატებთან დაწვევული, პოზიცია იქნება თუ ოპოზიცია, მიხდა, ყველა მიიღოს მონაწილეობა პროექტების მიმდინარეობისას. თუკი ვინმეს პრეტენზია ექნება, შემიძლია, იმ კომისიაშიც ჩაერთო, რომელიც ხელს აწერს შერჩეულ სამუშაოებს”. – განაცხადა მუნიციპალიტეტის მერმა. საყვედურებიც გააჟღერა არასწორად შერჩეული პროექტების გამო. წელსაც ჩამოვრჩით პრიორიტეტების განსაზღვრაში. – დაასვენა მან. ყოველივე ეს წარმომადგენლებმა მოსახლეობის ინტერესებით ახსნეს და კიდევ არასამართლი დაფინანსებით, რომელიც პრობლემას სრულყოფილად ვერ მოუგვარებთ.

თუ არ დაევიწყეთ, საქმეს ვერასდროს გადავწყობთო, – განუმარტათ მერის მოადგილე დავით ბახტაძემაც. როცა სოფელს სასმელი წყალი არ აქვს, ეს უნდა იყოს პრიორიტეტი და არა სხვა რამ, – ასეთია მუნიციპალიტეტ-

ის ხელმძღვანელობის შეხედულება. ზოგ წარმომადგენელს მხოლოდ სოფლის განათებით დაინტერესება დაუწუნეს, ზოგს – სტადიონებით და სკვერებით და ასე შემდეგ, როცა ადგილებზე სხვა უფრო დიდი პრობლემები არსებობს.

მერიის ინფრასტრუქტურის სამსახურის უფროსის, ზურაბ გოგიას განმარტებით კი, პროექტები, რომლებიც მუნიციპალიტეტში ხორციელდება, რეგიონალური განვითარების ფონდიდან და ადგილობრივი ბიუჯეტებიდან მიმდინარე წელს 4 მილიონ 998 ათასი ლარით ფინანსდება, რეგიონალური ფონდის წილი 4 მილიონ 627 ათასი ლარია. გარემონტდება 14 საბავშვო ბაღი, აქედან 7-ს უკვე ჩაუტარდა სამუშაოები. სარეაბილიტაციო სამუშაოები ჩაუტარდება 5 სამედიცინო ამბულატორიას.

კიდევ ერთი საკითხი, რომელიც წლებია, ქალაქის ტერიტორიაზე არსებობს, თითქმის მწყობრიდან გამოსული საკანალიზაციო სისტემაა. ალაგ-ალაგ შეკეთება პრობლემას რომ ვერ მოხ-

ის ხელმძღვანელობის შეხედულება. ზოგ წარმომადგენელს მხოლოდ სოფლის განათებით დაინტერესება დაუწუნეს, ზოგს – სტადიონებით და სკვერებით და ასე შემდეგ, როცა ადგილებზე სხვა უფრო დიდი პრობლემები არსებობს.

ნის, ეს კარგად იცის მუნიციპალიტეტის მერმა. იმედი გერმანული კომპანია, რომელიც სამტრედიის საკანალიზაციო პროექტს განახორციელებს.

სასმელი წყლის მიწოდება ისევე გადაუჭრელი საკითხი რომ არის მუნიციპალიტეტის მალაქითიანი სოფლებითვის, ამასაც გაესვა ხაზი თათბირზე. აზიურ ფაროსანას წინააღმდეგ შეწამვლასთან დაკავშირებულ სირთულეებზეც იმსჯელეს შეკრებილებმა. ჯერჯერობით, მხოლოდ გომის თემის წარმომადგენელმა შესძლო მეფუტკრეების დარწმუნება და შეწამვლა სრულყოფილად განახორციელა. სხვა სოფლებში წარმომადგენლები წინააღმდეგობებს აწევენ იმის გამო, რომ აქვთ პრობლემის გადაჭრის იმედი, რადგან მეფუტკრეებს სჯერათ, რომ შეწამვლას ზიანი მოაქვს ფუტკრებისთვის. რამდენად ზიანის მომტანია იგი ფუტკრებისთვის, ეს ზუსტად არავინ იცის. რაც შეეხება ფაროსანას, ის კი სერიოზულ ზიანს აყენებს ქვეყანას და მასთან სისტემური ბრძოლა საჭიროა.

სისუფთავე არ ტეხავს!

თბა ზაგუნაშვილი

იანეთობა ახალგაზრდებსა გერმონზე ზრუნვა საკუთარი სოფლიდან დაიწყეს. დევნილი: “ერთად ვიმზრუნოთ სოფელი” ერთმანეთის მხარი აუბეს და საკუთარ სოფლებში შესასვლელ გზასა და მის ცენტრს შელაგებდაკაპიტლები მოედნენ.

ამ და არა მხოლოდ ამ, კიდევ არაერთი კარგი პროექტის განხორციელება სოფლის ახალგაზრდებთან ერთად თეონა შერმადინმა, რომან ჯღამაიამ, ბექა კოხრეიძემ და ომარ კოპალეიშვილმა ითავეს. აღნიშნა კიდევ თეონა შერმადინმა, ჯერ არა, მაგრამ მალე ორგანიზაციად ჩამოვყალიბდებით, რომელსაც სოლიდური გეგმები ექნება. ეს იმ ოთახში განაცხადა, პირობითად საკუთარი შტაბი რომ დაარქვენ. აქ ერთ დროს ფოსტის განყოფილება იყო, შემდეგ კი, წლებია, ანტისანიტარია სუფევდა. აქაურობაც საკუთარი ძალებით მოაწესრიგეს. ძველი ტე-

ლევიზორი და ფოსტის განყოფილების ფართო მაგიდა მისივე სუამებით, ძველ საწოლთან ერთად, ახალგაზრდული შტაბის ორიგინალური დეკორაცია გახდა.

მოსაწონია, და ბუნებრივია, ჩანაფიქრი მოუწონეს სოფლისა და ადგილობრივი მერიის წარმომადგენლებმა, მუნიციპალიტეტის ხელმძღვანელებმა. მუნიციპალიტეტის მერი ვალერიანე ფოცხვერია, მისი მოადგილე დავით ბახტაძე, იანეთში მერის წარმომადგენელი კახაბერ კოპალეიშვილი თავად ეხმარებოდნენ ახალგაზრდებს. “აქ აქცენტი შეგროვილი ნარჩენის რაოდენობაზე კი

არა, მოსახლეობის ცნობიერების ამაღლებაზე უნდა გავყოფიყ. ეს არა ერთი და ორის, ყველას გასაყეთებელი საქმეა”. – ამბობდა მერის მოადგილე დავით ბახტაძე. კომუნალური გაერთიანების ხელმძღვანელი კობა ბიბილეიშვილი აღნიშნავდა, რომ: “ეს ერთადერთი აქცია არ გახლავთ ახალგაზრდების ინიციატივით გამართული. სხვა დროსაც გეგმონია სკოლების მოსწავლეების, მოზარდების მხრიდან მსგავსი ინიციატივები, რაც, რა თქმა უნდა, მისასალმებელია. თუ ასე გაგრძელდა და შემდეგ დასუფთავებული შევინარჩუნეთ, სტუმრის ჩამოყვანა ნამდ-

ვილად არ შეგვრცხვება. მიუხედავად იმისა, რომ ინტენსიურად ვმუშაობთ, ჩვენი გაერთიანება მოსახლეობის მხარდაჭერის გარეშე ვერაფერს შესძლებს”.

სოფლის შესასვლელ გზას ნარჩენების შეგროვებით მიყოლილები, სოფლის ცენტრში ტაძარს მიაღწენ. მის მიმდებარედ გზის პირას ტყის ზოლში სვეტების მოწყობა გვინდა, სთხოვეს მუნიციპალიტეტის მერს. ვალერიანე ფოცხვერიამ თავის მხრივ ამ საქმეშიც თანადგომა აღუთქვა მათ და აღნიშნა: “ამ მისასალმებელ ინიციატივას, ბუნებრივია, მხარდაჭერა გამოუცხადეთ. კომუნალური გაერთიანებიდან შესაბამისი ტექნიკა გამოუყვავით და მუშაზელიც მივანხმარეთ. ამგვარი ინიციატივები, გარდა იმისა, რომ სასიამოვნოა, პაერივით საჭიროც გახლავთ და ისინი ჩვენი მხრიდან ყოვე-

ლთვის მხარდაჭერილი იქნება”. თეონა შერმადინი საკუთარი ორი მცირეწლოვანი შვილით გახლდათ მოსული აქციაზე. პატარები, მართალია, ჯერ ვერ აცნობიერებდნენ რა ხდებოდა და რა ეწერა იმ მაისურზე, უფროსების მსგავსად მათაც რომ ეცვათ, მაგრამ მალე გაათავიციობიერებენ, რომ ისინი არიან იმ ახალგაზრდების ზვალინდელი დღე, საკუთარი სოფლის სისუფთავეთ ქვეყნის და დედამიწის სისუფთავეზე რომ ზრუნავენ. ტრანსფარანტებად ქცეული მათი მოწოდებებიც, ახალგაზრდული სტილისა გახლდათ, მაგალითად, “სისუფთავე არ ტეხავს!” გარემოს დაცვის დღეს, 5 ივნისს, იანეთში ასე შეუერთდნენ. აქ სჯერათ, რომ იანეთელი ახალგაზრდები დასახულ მიზნებს საკუთარი შესაძლებლობების იმედად შეასრულებენ.

ქართული ჟურნალი

“ვანელობა” – სახალხო დღესასწაული

ოქროს საწმისისა და არგონავტების შესახებ დღეს ყველამ იცის. იყო თუ არა ეპოსად ქცეული ეს ამბავი რეალობა, ათასწლეულების შემდეგ მის გარკვევას ინგლისელი მეცნიერი და მოგზაური ტიმ სევერინი შეუცადა. თავის კვიპაჟთან ერთად მან იაზონის ვით იარა და კოლხეთში მდინარე რიონზე “არგოთი” შემოვიდა.

35 წლის შემდეგ “არგო” ისევ მოადგა ნაპირს, ოღონდ, ამჯერად, იდუის ავტორი ქუთაისის აუკი წერეთლის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი ომარ ნიშანიძე გახლდათ. მან თავის სტუდენტებთან ერთად მის მიერ ავტოგრაფი “არგოთი” ფოთიდან იმოგზაურა. გემმა ქვეყნში, გალაკტიონის სახელობის უნივერსიტეტის ახლოს ჩაუშვა ლუმა. ქუთაისელი იაზონის ფოთელდება აივტი და მუღლა დაახვედრეს და პერფორმანსიც შედგა.

“60 კილომეტრი ვიარეთ. რამდენიმე წლის წინ ტიმ სევერინმა ქართველებს დაგვიდასტურა, რომ ეს ლეგენდა კი არ არის, არგონავტები ნამდვილად იყვნენ კოლხეთში. ჩემს სტუდენტებთან ერთად ეს ისტორია ისევ გაგაცოცხლე. კარგი ღონისძიება გამოვიდა. “არგო” ქუთაისში, ჩემს მიერ დაარსებულ არგონავტების მუზეუმში დაიდგეს ბინას”. – გვეუ-

ბნება ბატონი ომარი. მდინარიდან მონაქროლი სიო კი სასამოვნოდ გველაშურება და გონებაში ისევ ხმაიანობს გალაკტიონი: “კუნძული “მეფის ჭალა”, რომელიც ჩვენს სახლს ეკვროდა, იყო ჩემი საყვარელი ადგილი... კუნძულს გარს უვლიდა რიონის ორი ტოტი, ერთი – ჩქარხე-უჩქარესი, მეორე – დინჯი, აუჩქარებელი. ორივე რიონი ძალიან მიყვ-

რდა, განსაკუთრებით ზაფხულობით”...

ანტიკური ხანის ქალაქი, ვანი, 2 ივნისს “ვანელობას” ზეიმობდა, მასპინძლობისთვის გაეღო გულის კარი. მუნიციპალიტეტის მერი ალექსანდრე გოგორიშვილი საქართველოს სხვადასხვა კუთხიდან ჩამოსულ საპატიო სტუმრებს მერიაში დილიდან იღებდა. კულტურული, მრავალფეროვანი ღონისძიებები, რომელშიც მიეღო მუნიციპალიტეტი ჩაერთო, საინტერესოს და მიმზიდველს ხდიდა იმ დღეს.

ქალაქში წამომართული წმინდანის მშობლების, ზაბულონისა და სოსანას სახელობის საკათედრო ტაძარი თავისი დაარსების 10 წლისთავს დღესასწაულობდა. ვანელობაც მეუფე ანტონის (ბულუხია) მიერ ტაძარში აღვლენილი ლოცვა-კურთხევით დაიწყო.

ლევან გერსამიას სახელობის კულტურის ცენტრში გამართულ საზეიმო კონცერტს სხვა სტუმრებთან ერთად საქართველოს განათლების, მეცნიერების, კულტურისა და სპორტის მინისტრის პირველი მოადგილე მიხეილ გიორგაძე ესწრებოდა. კონცერტის შემდეგ 8 ადამიანს “საპატიო ვანელის” წოდება მიანიჭეს და შესაბამისი სიგელები და საჩუქრები გადასცეს.

“ვანელობის” დღესასწაული წე-

ერებლებს მათ მიერ დამზადებულ პროდუქციას სთავაზობდნენ. სახელდახელოდ გამოილი სუფერები იმერულად გულუხვობდნენ. მაყალზე იწვოდა მწვადიც. იქ ყველაფერი ქართული იყო, ცეკვა, სიმღერაც და ლექსიც. პოეტის სახლის ფანჯარასთან ისევ მორცხვობდა იასამანი, ეზოში კი გალაკტიონი და ტიცინიც “დააბიჯებდნენ”, ლექსებს კითხულობდნენ და ღონისძიებას ორიგინალობას სძენდნენ.

თავად “საპატიო ვანელი”, აკადემიკოსი ავთანდილ ნიკოლეიშვილიც ვანშია. “ძალიან მნიშვნელოვანი ღონისძიებაა”. – გვითხრა მან. “მიხარია, რომ ამდენი საპატიო ვანელი ვნახე აქ. ეს ინტელექტუალური ძალაა, რომელიც არამარტო ვანის მუნიციპალიტეტს წარმოადგენს, საქართველოსთვისაც ინტელექტუალური შენაძენია. გვიმრავლოს ღმერთმა ასეთი მამულიშვილები, ეკოეზობინოთ ის საქმე, რომელიც ქვეყანას წაადგება”.

“ჯერ არ არის ვანის ასაკი დადგენილი, მეცნიერები ამაზე მუშაობენ. ვანმა ძირითადი კულტურული მემკვიდრეობა კოლხეთის კულტურიდან მიიღო და დღესაც არსებობს ეს კულტურული ძეგლები, რომლებიც ტურისტებს იზიდავს.

ყოველ წელს შეძლებისდაგვარად ვესწრები “ვანელობას”. ყოველთვის მაღალ დონეზე ტარდება. სხვას რომ თავი დაეანებოთ, ძალიან ბევრ ვანელს საქართველოს სახელმწიფოს დამკვიდრებასა და სარწმუნოების განმტკიცებაში უდიდესი როლი აქვს შეტანილი.” – გვეუბნება მწერალი და ჟურნალისტი ვახტანგ ახობაძე.

გაზეთ “საჩინოს” ყოფილი რედაქტორისა და ხალხური ანსამბლ “შუამთას” ხელმძღვანელ იური კორძაძისთვისაც მნიშვნელოვანია 2 ივნისი. ამბობს, რომ არის გაჭირვება, მაგრამ ამ დღესასწაულს ყოველთვის სიხარულით ეგებებიან. თავის ანსამბლზეც გვიყვება, რომ რეპერტუარში მხოლოდ იმერული სიმღერები აქვთ. “შუამთაში” სხვადასხვა ასაკის ადამიანები არიან გაერთიანებული. იმ დღეს პირველად იმდერეს ანსამბლის ახალმა წევრებმა, დამმა თავაშეებმაც.

გიორგი კობაღიშვილი ჭყვიმელი ახალგაზრდაა. სწორედ მან მოირგო გალაკტიონის როლი და პოეზიის მეფის ლექსით ხიბლავდა მსმენელს. “ეს დღე, როგორც რიგითი ახალგაზრდისთვის, დეჟაჟიუა ჩემი მშობლების, ჩემი უხუცესი მეზობლების მოყოლილი ამბების. როგორი იყო ჭყვიმი, ვანი, რა ხდებოდა აქ და როგორი იყო ვანის ყოველდღიური ბოჰემა. მით უმეტეს, სასიხარულოა იმ მხრივ, რომ ჩვენ, ახალგაზრდები ამ დღის თანამონაწილენი ვართ. ეს უდიდესი სიამაფე და პატივია, ასევე, პასუხისმგებლობა და ტვირთიც. მხოლოდ ჭყვიმელობა და ვანელობა არ არის საკმარისი იმისთვის, რომ ყველაფერი გაქვს, ყველაფერი შეძელი და გააკეთე. ეს მოიტანა ისტორიამ და ადამიანებმა. ისინი კულტურული თვალსაზრისით ყოველთვის მოწოდების სიმაღ-

ლეზე იდგნენ. მეც ვცდილობ, რომ შევეხილო ამ დიდ პასუხისმგებლობას, ამ დიდ შრომას, რომ შემდეგ ახალი თაობის გაკეთებული ერთი პატარა საქმით, თუნდაც, ერთი მოყოლილი ლექსით, ვიდაც კმაყოფილი დარჩეს. 2 ივნისი მესიჯია, რომ კიდევ ბევრია გასაკეთებელი.”

გალაკტიონ ტაბიძის საზოგადოების თავმჯდომარის, ჟურნალისტიკისა და მწერალის, გაზეთ “საგანეს” რედაქტორის, მწერალთა კავშირის წევრის, აკაკი წერეთლის პრემიის ლაურეატის, ბადრი სვანაძის (ინაშაური) აზრით, “რაც უნდა პატარა იყოს ვანისა და ვანელებისათვის დღევანდელი დღე, იგი მაინც ამდირებს რაიონის ისტორიას.” გაიხსენა, როგორ ზეიმობდა ხალხი ათეული წლების წინ დღესასწაულს ვანში, როცა ვანელობა არ აღინიშნებოდა.

ნატო მეფარიშვილი ჩვენი კოლეგა და მწერალია. გაზეთ “თაობის” რედაქტორი, ვანის რაიონული ფოლკლორის ფოლკლორისტი, რომელსაც გარკვეული წვლილი მიუძღვოდა იმ დღის ორგანიზებაში. ქალბატონი ნატო ექსკურსიას გვიწევს და გვაცნობს, სად რა გამოფენები გაკეთდა დღესასწაულთან დაკავშირებით. იქვე ვანელი მწერლების გამოცემებზეც მიგვითითა, უხვად რომ

გამოეტანათ დამოვალეირებლისათვის. გვიყვება: “20 სოფლის საკრებულომ წარმოადგინა დღეს აქ თავისი ნაწარმი. მნიშვნელოვანი იყო ისიც, რომ ომარ ნიშანიძე შემოვიდა “არგოთი”. ოდითგანვე ვანელები თავისი ტრადიციებით იყვნენ განთქმულნი. ეს დღესაც გრძელდება ყველა სფეროში. 10 წელს ითვლის “ვანელობა”. უწინ სხვადასხვა უბანში იმართებოდა, ზოგჯერ მშვიდობის გორაზე. 2010 წელს ილია მეორე იყო ჩამობრძანებული და მან აკურთხა ვანის საკათედრო ტაძარი. “ვანელობამ” თანდათანობით ფართო მასშტაბები შეიძინა და სახალხო დღესასწაულად იქცა”.

სტუმრებს შორის ვანისა და ხონის მაჟორიტარი დეპუტატი გივი ჭიჭინაძეც იმყოფებოდა. მოსწონს, რომ “ვანელობა” წმინდა ნინოს, ჩვენი განმანათლებლის მშობლების, სოსანასა და ზაბულონის ხსენების დღეს ემთხვევა. მან ყველას მიულოცა დღესასწაული და წარმატებები უსურვა.

პოეტ აკაკი თევზაძეს არამარტო ვანელები, სამტრედიელებიც კარგად იცნობენ. მას 30 წლის განმავლობაში ეკავა გალაკტიონისა და ტიცინის ტაბიძეების სახელ-მუზეუმების დირექტორის თანამდებობა. თავად-

აც ჭეშმარიტი პოეტია და ბუნებრივია, მისთვის "ვანელობა" ყველაზე საპატიო და ამადლეველი დღეა. ქალბატონმა ნატო მეფარიშვილმა ექსპრომტად ლექსიც მოუძღვნა იმ დღეს ბატონ აკაკის, რომელიც ქალბატონ გულაგო გოგიტიძესაც უკავშირდებოდა.

ბატონმა აკაკიმ ვანის კიდევ ერთი საპატიო მოქალაქე! ბიზნესმენი ბეჟან წაქაძე გაგვაცნო. "2009 წლიდან ვარ ვანის საპატიო მოქალაქე. წარმოშობით ზესტაფონელი ვარ. 17 წელი ვიმუშავე ვანში. ტიმ სევერინი რომ ჩამოვიდა აქ, მას შემდეგ აქ ვარ, ოჯახი აქ შევქმენი. ძალიან მიყვარს აქაურობა. ამიტომაც გააკეთე ვანში ღვინის ქარხანა, ვაშენებ სასტუმროს, სადაც 80 ადამიანი დასაქმდება. გაგაკეთე არმატურის საამქრო და სხვა. ამათთან გაეზარა დე, ყოველ ვანელობას აქ ვარ და ვანური სულით ვცხოვრობ". - აღნიშნა ბატონმა ბეჟანმა.

აღმოჩნდა, რომ საქართველოს ჭადრაკის ფედერაციის პრეზიდენტი გიორგი გიორგაძეც ვანელია. შარშან ისიც აირჩიეს ვანის საპატიო მოქალაქედ. აქ მისი დედუღეობაა. ძალიან უყვარს ეს მხარე, რადგან ბავშვობა აქ გაატარა. როდესაც მაქვს საშუალება, ყოველთვის ჩამოვდივარო, ამბობს. "ჩვენ საერთაშორისო ღონისძიებების გამართვას ვეგმავთ და აქ ჩამოსვლის ერთ-ერთი მიზეზიც ის არის, დამეთვალაყრებიან ადგილები, სადაც ამის მოწყობა შეიძლება". - დასძინა მან.

"ძალიან ლამაზი დღეა. ჩემმა კოლეგამ მომიწვია სტუმრად. მინდა, მას მადლობა გადავუხადო. ამადლეული განწყობაა. ვულოცავ დღესასწაულს თითოეულ ვანელს. სულ ასეთი საზეიმო განწყობა სუფევდეს, როგორც ვანში, ისე სრულიად საქართველოში". - ისურვა ზესტაფონის მერმა გიორგი გოგიტიძემ.

"ვანელობის" სტუმრებს შორის სამტრედიის მუნიციპალიტეტის მერი ვალერიანე ფოცხვერია და მერის წარმომადგენელი ქალაქის ტერიტორიულ ორგანოში თენგიზ ცაგურიაც იყვნენ. "კარგი დღეა, საზეიმო განწყობა სუფევს. ვანელობენ ვანელები, ჩვენი ახლო მეზობლები არიან. ვულოცავ ვანს და საქართველოს". - აღნიშნა ვალერიანე ფოცხვერია.

თელის, რომ სისხლის ყვილია, ვანში მისი ხშირი სტუმრობის მიზეზი. "გბურძღვავს, აქ რომ დადიხარ, ძალიან სასიამოვნოა". - გვითხრა მედიკოსი ექსპერტი "ეტალონის" ავტორმა და წამყვანმა, გოჩა ტყეშელაშვილმა, რომელიც მეუღლესთან, ჟურნალ "რეიტინგის" ყოფილ რედაქტორ მანანა ლოლობერიძესთან ერთად სტუმრობდა მშობლიურ ვანს.

"დღეს აღვნიშნავთ ვანელობას. ასეთი დღეები ყველა მუნიციპალიტეტისთვის მნიშვნელოვანია. იმერეთში ყველა აღნიშნავს ამ დღესასწაულს. აქ წარმოდგენილია ყველა სოფელი მისთვის დამახასიათებელი ტრადიციულობით. ღონისძიება ტარდება თვითონ ქალაქშიც, ავირჩიეთ "საპატიო ვანელები". ის, რომ "არგო" შემოვიდა, ესეც ერთგვარად ამ ქალაქის გაცოცხლებაა. ვულოცავ ყველას ამ დღეს და წარმატებებს ვუსურვებ მათ". - ამბობს იმერეთში სახელმწიფო რწმუნებულის პირველი მოადგილე ზვიად შალაბერიძე.

მოზიემებმა ჭყვიშიდან ქალაქში გადინაცვლეს, სადაც ღია ცის ქვეშ მუსიკალური ჯგუფები კონცერტებს მართავდნენ. დასასრულს ცაფიერვერებმა დაფარა. სამ ათასწლეულზე მეტი ქალაქის ისტორიაში "ვანელობის" ეს დღესასწაულიც ჩაიწერა.

"განსაკუთრებით საქმიანი" საპირველიენისო საჩუქარი "ჩამჭრელი" კითხვებით

თეა ბაგუნაშვილი

პირველი ივნისი მერის კაბინეტისთვის უწყვეტად დაიწყო. საქმიანი შეხვედრაზე მუნიციპალიტეტის პირველ პირთან არა მერის წარმომადგენლები, არამედ ყველაზე უფრო სასიამოვნო სტუმრები მივიდნენ, ვის სტუმრობასაც ვალერიანე ფოცხვერია იბატობდა. წმინდა ნინოს ხსენების დღეს ვაგროს ბავშვთა კონვენციით ბავშვთა დაცვის საერთაშორისო დღედ აღიარებული პირველი ივნისი ემთხვევა საქართველოში. ამიტომ "განსაკუთრებით საქმიანი" გამოვიდა შეხვედრა მერის კაბინეტში. კითხვები "ჩამჭრელიც" კი იყო, დასაფიქრებლად პასუხასაცემი.

ყოველ შემთხვევაში მათმა ადრესატმა ასე განაცხადა, მართალია, ღიმილით, მაგრამ მაინც სიტყვა საპასუხისმგებლო რამდენჯერმე ახსენა. პატარებს ყველაფერი აინტერესებდათ: ვინ იყო ბავშვობაში ვალერი ფოცხვერეისთვის მისაბაძი პიროვნება, როგორ სწავლობდა, როგორ აირჩია პროფესია. გვემაჯდა თუ არა, მერი გამხდარიყო. აინტერესებდათ, რას თამაშობდა და კიდევ უცნაური კითხვა დაუსვეს - ხილი თუ მოვიპარაითო. მუნიციპალიტეტის მერმა მათი ცნობისმოყვარობა დააკმაყოფილა და ისე დაწვრილებით უპასუხა შეკითხვებს, როგორც არასდროს არავისთვის უპასუხნია. გაარკვეეს სასიამოვნო სტუმრებმა,

რომ ზომიერად ცელქიც ყოფილა ვალერი ფოცხვერია, კარგი მოსწავლეც, მისი იდეალი მამა იყო თურმე, ფეხბურთის თამაში ძალიან ჰყვარებოდა, კოსმონავტობაზე მეოცნებეს ხელში მუნიციპალიტეტის მერობა შერჩენია. იმაზეც ესაუბრა პატარა მეგობრებს, მის დროს რომ რაიკომის მდივნებს გაუღებინებოდა ჰქონდა,

იმხელა გავლენები არა, მაგრამ სამტრედიისთვის საჭირო საქმეები რომ ბევრი აქვს გასაკეთებელი. პოლიტიკურ კითხვებს მიძიურებისგან ველიო, მუნიციპალიტეტის მერმა. თუმცა, პოლიტიკაზე უფრო საქმე აინტერესებდათ მათ, ვისაც მათზე მორგებული ქვეყანა და პოლიტიკა ექნებოდათ თავის

დროზე და ამ თემაზე არავისთვის არაფერი აქვთ შესაყითი! რაც შეეხება საქმეს, ჩაინიშნა კიდევ მუნიციპალიტეტის მერმა, რომ გამარჯვების ქუჩაზე მოწყობილ პატარა სკვერს ატარაქციონები უნდა დაამატონ! ბევრი წაითხული და ბევრიც წასაკითხი მაქვსო, წიგნებზე უთხრა მან თაობას, წიგნთან დაშორებას რომ აბრალებენ უფროსები. იმ "ჩამჭრელი" კითხვებზეც უპასუხა სტუმრებს როგორ მოიპარა ერთხელ ხილი და რომ ეს ერთადერთი ქურდობა იყო მის ბავშვობაში, რადგან ხილის პატრონმა მიახვედრა ამ საქციელის ნაკლოვან მხარეზე და ხილით თავად გაუკანასკნელდა. არც ის დაუმაჯავს მათთან, თოვლის ბაბუის არსებობის დღესაც რომ სჯერა. ბავშვობის დროინდელი კურიოზებიც გაიხსენა. იმ დღეს მის კაბინეტშიც მოხდა კურიოზი - მერის

ვა სასიამოვნო სტუმრებს ვალერი ფოცხვერია. ასეც იქნებოდა, რადგან ასეთი მშვიდი, მხიარული, უკონფლიქტო და "საქმიანი" შეხვედრა იშვიათია, როცა მის სამუშაო ოთახში უფროსები შედიან!

მერე მომავლის პარკში გადინაცვლეს, სადაც ზაფხულის პირველი დღე ცხრათვალა მზითი კაშაშადა. იქვე მოწყობილ სცენას საბავშვო ბაღების აღსაზრდელები ცეკვითა და სიმღერით აღამაზებდნენ. სამხატვრო სკოლის აღსაზრდელების თოვზე სამაგრებით "გაფინილი" ნახატების გამოფენა კიდევ უფრო მეტ ფერს სძენდა იმ ფერად დღეს. კულტურის სამსახურის მიერ ორგანიზებულ ამ ღონისძიებას არც გემრიელი ნაყინი აკლდა. და ბოლოს საყვარელი ზღაპრის გმირებმა კიდევ ერთხელ გაულამაზეს ის პირველი ივნისი სამტრედიელ პატარებს.

მზე და უღრუბლო ცა ისევ ეიმედებოდათ მათ, ვინც ზვალ დღევანდელი სატკიერის, ათასი პრობლემის, სიღარიბის მშველელები უნდა იყვნენ. კიდევ ბევრი პირველი ივნისი მოვა მანამ, სანამ მათი კითხვები პასუხასაცემად შედარებით ადვილდებილიანი იქნება. მერე კი, იმ შენობის კაბინეტებს, სადაც სამტრედიის და ქვეყნის ბედი წყდება, სათავისოდ ახალი მიდგომებითა და შემართებით მორგებენ!

ბედნიერი ბავშვობისთვის

1-ლ ივნისს საქართველოს წითელი ჯვრის საზოგადოების სამტრედიის ფილიალის თანამშრომლებმა და მოხალისეებმა ბავშვთა დაცვის საერთაშორისო დღე აღნიშნეს. "მომავლის პარკის" მიმდებარე ტერიტორიაზე სამტრედიის მუნიციპალიტეტის მერიის მიერ ორგანიზებულ კონცერტზე მისულ ბავშვებს მიულოცეს დღესასწაული და პატარები ტკბილეულით დაასაჩუქრეს. ასევე დათვალაიერეს ბავშვთა ნამუშევრების გამოფენა. საქართველოს წითელი ჯვრის საზოგადოების სამტრედიის ფილიალი ყველა ბავშვს უსურვებს ბედნიერ ბავშვობას და წარმატებულ მომავალს. მომავალი თაობის უფლებების დაცვა თითოეული ადამიანის ყოველდღიური საზრუნავია, ყველამ უნდა შეიტანოს თავისი წვლილი ბავშვთა განვითარებაში ჩვენი უკეთესი მომავლისათვის!

“თქვენ სოფრის შაფინდგამო?”

ნათია ნაცვლიძე

დიდი ტრადიციების მქონე მეექვსე საჯარო სკოლაში წლებია, კონტინგენტი შეხალავდა. მიუხედავად იმისა, რომ სკოლა დღითიდღე მშვენივრდება, (სკოლის შესასვლელში დაიგო მეოთხე, ბევრი ოთახი კეთილმოეწყო).

სკოლის მსახურად მშენებელი კურსდამთავრებულთა ბოლო ზარის ხუმრობებში ცენტრალური ადგილი დაიკავა.

სკოლის მსახურად მშენებელი კურსდამთავრებულთა ბოლო ზარის ხუმრობებში ცენტრალური ადგილი დაიკავა. “ეს არის სკოლა, რომლის მთელი კონტინგენტი ექსკურსიანე ერთი სამარმრუტო ტაქსიში ეტყევა და სკოლა, რომლის მთელი შემადგენლობა სხვა სკოლების მასწავლებლებს ერთ გაკვეთილზე უწიო”.

წლების და ამ საკმეში ლომის წილი მათ მიერ “კლასის ცქაფად” მიჩნეულ ანა შანიძეს ეკუთვნის. შესანიშნავი მოცეკვავე გიორგი ჩაჩუა იმ დღეს ბრწყინვალე მუსიკალური ნომრებითაც წარსდგა მოსწავლეთა წინაშე.

მთელი მოქმედება სამი სურათით – სათ-ნახევრის განმავლობაში სცენაზე 4 ნიჟიერი მსახიობი ბოლომდე იხარჯებოდა.

სკოლის მსახურად მშენებელი კურსდამთავრებულთა ბოლო ზარის ხუმრობებში ცენტრალური ადგილი დაიკავა.

“თეატრი არ არის დანამატი მსუყვე ცხოვრების, თეატრი სულიერი ტაძარია”

“შერეული გრძნობები”. ავტორი ამერიკელი მწერალი რიჩარდ ბაერი, თემა მარტოსულობის შიში, რეჟისორს, ლორიტა ჯორჯიას მაყურებლისთვის უნდა ეთქვას, რომ ადამიანი არ შეიძლება თავის თავთან მარტო დაერიდოს.

ერთი მოქმედება სამი სურათით – სათ-ნახევრის განმავლობაში სცენაზე 4 ნიჟიერი მსახიობი ბოლომდე იხარჯებოდა.

რეჟისორმა მოქმედების ადგილი ინკონიტოდ დატოვა, რადგანაც თემატიკა მსოფლიოს ნებისმიერი ქვეყნისთვის ერთნაირად პრობლემატურია.

პიესის გმირები ებრაელები არიან, უფრო კონკრეტულად, ორი ქვრივი ქალი: ლეონორა და მარტა, რომელთა ოჯახებს წარსულში 30 წლიანი მეგობრობა აკავშირებდა.

“შერეული გრძნობები” მხატვრულად გააფორმა ნანა რუსაძემ. მისი დეკორაციები ზედმიწევნით პასუხობდა საექტაკლის თემატიკას.

რადიკალური ემოციების ციფრული ბავშვ-ბავშვი

ნათია ნაცვლიძე

სამტრედიის მეთოხე ბაგა-ბავშვში ჩატარდა ძალიან საინტერესო აქტივობა თემაზე “ემოცია”. პედაგოგმა ნინო დოლიძემ და მისმა პატარებმა, 4-5 წლიანთა ჯგუფის აღსაზრდელებმა შესანიშნავი და ლამაზი დღე გაიარეს.

ალმზრდელმა აღსაზრდელებს შეუქმნა პოზიტიური გარემო (იატაზე ხალიჩა და ზედ ბალიშები), ორიგინალური იყო დასაწიხის, პედაგოგი ბავშვებს კედელზე გაკრული ნახატებიც.

სწორედ ამ თანაგანცდით იყო გაჯერებული ალმზრდელის და აღსაზრდელთა ურთიერთობა. მასწავლებელი პატარა ბავშვად “იქცა”, მან ყურადღება გაამახვილა პროსოციალურ ქცევებზე.

და თავის ცხოვრებაში ბევრი რამ შეცვალდა, მაგრამ წარსული, თავის დროზე ბუნდური სიყვარული, დაკარგული ქმარი და ქალი მეგობარი, რომლის მეუღლესთან ერთად ნაცრისფერ აწმყოს თითქოს იფარადებს, თავს არ ანებებს.

მთელი საექტაკლი ბრძოლაა, პარალელური წარსულსა და მომავალს შორის, რეჟისორმა მაყურებელს ღიად დაუტოვა არჩევანი – შეაუღლოს ორი მარტოსული ადამიანი, თუ დარჩენილი ცხოვრება შერეული გრძნობების ჭიდილში გაატარებინოს.

ეპიზოდური, მაგრამ დასამახსოვრებელი სახეები ითამაშეს მსახიობებმა თამაზ გოგიშვილმა და იმელა აბხაიძემ.

მუსიკალური გაფორმება ემიხა ჯორჯიას ეკუთვნის. მიგნებულად შერეული მქოლიდები ემხარებოდა როგორც მსახიობებს, ასევე მაყურებელს.

ქორეოგრაფიული სცენა დადგა მკა მეთარეშიძემ. სწორედ ტანგო იქცა სა-

ექტაკლის სიმბოლოდ. მაყურებლის მხურვალე აპლოდისმენტი კი მეტყველებდა იმაზე, რომ რეჟისორმა ლორიტა ჯორჯიამ იმ დღეს გაიმარჯვა: “როგორც რეჟისორმა, მინდა მაღალი დიდი მაღლობა გადაუხადო ვეღარ იმ ადამიანს, ვინც ამ ორი დღის განმავლობაში დრო გამონახა და ადგილობრივ თეატრს გვერდით დაუდგა. ბევრჯერ მითქვამს და კიდევ ერთხელ გაგიმეორებ: თეატრი არ არის დანამატი მსუყვე ცხოვრების, თეატრი – ეს ის სულიერი ტაძარია, რომელიც გზმარება ადამიანს პიროვნებად ჩამოყალიბებაში. კარგი იქნება, თუ ჩვენს თეატრს ექნება საშუალება, წელიწადში რამდენიმე ახალი საექტაკლით გააჩვიოს მაყურებელი და იგი ისევე ისეთივე ცხოვრებისეულ რაციონად იქცეს სამტრედიელისთვის, როგორც ეს იყო არცთუ ისე დიდი ხნის წინ, როცა სამტრედიას თეატრალური ქალაქი ეწოდებოდა. და ეს უკანასკნელი ჩვენს ქალაქს კულტურის ცენტრად მოიანბნებდა”.

ნათია ნაცვლიძე

ბს თამაშ-თამაშით თვლაც კარგად უსწავლიათ, გეომეტრიულ ფიგურებსაც განარჩევენ ერთმანეთისაგან, იციან, რომ სიმნული უნდა დაიძლიოს სინათლით.

სხვადასხვა დროს გამოეხატათ სახეზე პატარებს მოწყობის თუ კმყოფილების, შიშის თუ ბრანის ემოცია. მათი ცული განწყობის გასაფანტად აღმზრდელმა ჯამბაში მოიწვია, ბევრი იცეკვა და იხალისა მათთან ჯამბაში, მაგრამ ემოცია მაინც ვერ გადამხარდა მხიარულ ემოციაში.

ვამბაში სხვა ჯგუფის აღმზრდელის თანამეშველ მელანო დვარცხელის, ხოლო ბები – ნატია სართანია გახლდათ. შესანიშნავი მუსიკალური ფონი ამ აქტივობას პედაგოგმა ზენაბ ხარჩილაძემ შეუქმნა.

ლი პროექტი აქტივობაში მშობელთა ჩართულობასაც ითვალისწინებს, მშობლებმა ხელი გააფორმეს და ასორტი მოუმზადეს თავიანთ შვილებს.

აქტივობა პროფესიული თვალსაზრისით შეფასდა ბაგა-ბავშვის მეთოდისტმა მარინა ქორიძემ: “ალმზრდელმა გამოავლინა ემპათია, განხა ისეთი, როგორც ბავშვი, მან მხიარული განწყობის შესაქმნელად შექმნა თემატიკა დაკავშირებული ემოციის ნიღბები, შეასრულებინა ვარჯიში მხიარულ მქოლიდებზე, ნიღბები დაემხარათ ემოციების ამოცნობაში (ეგსტი, მიმეცა), გამოიყენეს და დაასახელეს, თუ რა ემოცია იყო. პედაგოგმა შესძლო მისი მართვა სხვადასხვა მეთოდებით. გამოიყენა სხვადასხვა ცენტრში (წიგნიერების ცენტრი, ხელოვნების ცენტრი) მიღებული შესაბამისი ცოდნა. მაღლობა პედაგოგს და ბავშვებს ამ ლამაზი აქტივობისათვის.”

დადებითად შეფასეს ბავშვების, პედაგოგისა და მეთოდისტების (მარინა ქორიძე, მარინა ბაღდავაძე) ნამუშევარი სკოლაში აღმზრდის დაწესებულებათა გაერთიანების უფროსმა ხათუნა გაგუამ, უფროსის მოადგილე მარინა შენგელია, გაერთიანების შესყიდვების სამსახურის უფროსმა, ქეთევან ივანაშვილმა და მეთოხე ბაგა-ბავშვის აღმზრდელმა, ნანა დუნდუამ. ბალი ტრადიციას არ ღალატობს – ყველა სტუმარი ამ ბავშვის შერთობას კმაყოფილებით აღსავეც ტოვებს!

ყურადღება!!!

ლევან გაბუნია

სხვები თუ არა ჩემი კოლეგები უთუოდ დამეთანხმებიან, რომ ესოდენ კატეგორიული სათაურით არასოდეს დამიწერია წერილი.

ცოტა შორიდან დავიწყოთ:

საუფლო ლოცვაში ნათქვამია: “პური ჩვენი არსობისა მომეც ჩვენ დღეს”. ამ სიტყვებით უფალს ვთხოვთ მოგვცეს არა მარტო პური, არამედ სამოსი და თავშესაფარი, ე. ი. პური ერთგვარი სინონიმია, ყოველივე იმისა, რაც საარსებოდ აუცილებელია ადამიანის სულისა და სხეულისათვის.

ყოფილ ლენინგრადში ბისკარიოვის სასაფლაოზე ბლოკადის დროს შიმშილით დაღუპულთა საფლავებს თითქმის ყოველთვის, ზამთარ-ზაფხულ ამკობს ყვავილები. ერთი საფლავის ქვაზე კი წლების მანძილზე იდო ერთი ნაჭერი ახალთახალი ჭვავის პური, ის ერთი ნაჭერი, რომლითაც ბლოკადის დროს დედამ საკუთარი შვილი იხსნა სიკვდილისგან, თავად კი დაიღუპა.

მერე ის შვილი (ვიდრე ცოცხალი იყო) ერთი ნაჭერი პურით უხდიდა ამავე დედას.

ახლა სათქმელის ძირითად და მთავარ ნაწილზე გადავიდეთ. გაგივლიათ ბოლო დროს ქუთაისის, სამტრედიის ქუჩებში ფეხით? რამდენ უპოვარ, დახმარების მოხონულ ადამიანს შევხვდებით. ღმერთმა იხილოს ვცდებოდე, მაგრამ მეჩვენება, რომ მათი რიცხვი იზრდება, ახალგაზრდები სპეციალური სურათებშიმარტოებული ყუთებით ითხოვენ დახმარებას დაავადებულთათვის.

და ახლა მედიაში გავრცელებული აზრები, რომ ეს საქმიანობა მავანს ბიზნესად გაუხდია.

მტყუან-მართლის ძიებას არ შევეცდები, ყოველივე ჩემს ძალებს აღემატება, მაგრამ ერთი კი უნდა ითქვას: რით ვერ გვეშველა ხელისგულისოდენა სამაიათასწლიანი სახელმწიფოებრიობის მქონე ერს?

რა ამბავია ამდენი უპოვარი?

ორმაგი უბედურებაა, თუ მართლა ბიზნესად აქვს მავანთ ეს ხელობა.

რა დღეში ვყოფილვართ...

პატიებას ვითხოვ კატეგორიულობისათვის, მაგრამ...

მაგრამ ისმინონ მათ, ვისაც ევალება ხალხზე ზრუნვა...

ყურადღება ბატონებო, ყურადღება!!!

ლექსი რომ სულზე დაბლა არსყო

ნათია ნაცვლიძე

“კვამლი ფეხქაა, ძალია მამის დაკოვრული მკლავების და დედის მუხლის, ღმერთო, ნუ მოშლი ჩემი სახლის საკვამურთან ამოსული კვამლის სიხარულს!”
— ეს ვითრე ცხვიტარია, ახალგაზრდა პოეტი და პროზაიკოსი, სოფლოვანი ყოფის და ღირსების იდეალური გამსოცხლებელი თავის შემოქმედებაში, თანამედროვეობის უმთავრესი სატყვერით — დაკლოდი სოფლის განცდით გულდამძიმებული, ამ ყოფის ტრაგეიზმის მთელი ძალით ამრეკლავი თავის შემოქმედებაში. მიტოვებული სახლები ტყეა, ამბობს, რომ უნდა დასახლდეს სოფელში და: “შეიღვივებს ძველი ამბები ტაბილეულივით გულის უბიდან ამოვლავო”.

ემოციით გაჯერებული იყო საღამო მესამე საჯარო სკოლაში, სადაც ქართული ენისა და ლიტერატურის პედაგოგმა, ფიქრია მსხილაძემ

თავის მოსწავლეებთან, მეშვიდე, მერვე და მეცხრე კლასელებთან ერთად, მას შესანიშნავი შეხვედრა მოუწყო. მოსწავლეებმა პოეტისა და პროზაიკოსის ბიოგრაფია შეახსენეს და მსწრეთ. ის აბაშის რაიონის სოფელ ქოლობანში დაიბადა და გაიზარდა, ამჟამად დედაქალაქში ცხოვრობს და მოღვაწეობს. წაფითხეს ახალგაზრდა, ნიჭიერი პოეტის ღრმად ქართული ლექსები.

“მანაღლებს, ეროვნულს რომ აუფასურებენ, ისეთ ეპოქაში ვცხოვრობთ, საქართველოში ტრადიციები, ეროვნული ფასეულობები რაღაც დონით უკან იხვევს, იკარგება ქართული, მაგრამ ეს არ არის მხოლოდ საქართველოს ბრალი. უბრველესად ქართული ენა ითხოვს გაფრთხილებას, ის ბინძურდება სლენგით, ჟარგონით და ამაში წვლილი თანამედროვე ავტორებსაც, მწერლებსაც მიუძღვით, ლიტერატურა გაჯერებულია სლენგით. — დანახვით თქვა და ახალგაზრდებს უჩივს, მოუფრთხილდნენ ქართულ ენას. მოსწავლეებმა იდეალურად გააცნობიერეს მისი ერთ-ერთი მოთხრობა “ქურთა”. მოთხრობის მთავარი გმირია დაცლილი სოფლის იმედად შთენილი გოგონა — სალომე. იგი თავისი ანდროიდით სოფლის ყველა ოჯახის ბედნიერების მომტანი გამხდარა, ხან ისიღორე ბაბუას აკავშირებს სკაიპით ემიგრაციაში მყოფ რძალთან, ხანაც, სიხარულის ცრემლებს აღვრევიებს დედაქალაქში მყოფი შვილიშვილების ბედის შემტვობ სოფლის მოხუცებს. — ა, ბაბუ შენ 5 ლარი, ჩარიცხე მაგ ტელეფონზე — გულუხვობს მოხუცი. უარობს სიყვითის მიფსველი პატარა გოგო, რომლის როლი შესანიშნავ-

ეტი. — თვალბი, რომელთაც იდილია დაგირღვივს? ჯერ დამირღვივს და მერე დამილაგვს, ეს ჩემი მეუღლის თვალბია! გადაგიბიჯებიათ ოდ-

ესმე პრინციპებისათვის? — ხანდახან გვიწევს ადამიანებს რაღაცაზე უარის თქმა, ისევ და ისევ იმ ფასეულობათა დასაცავად! — ადამიანის ყველაზე დიდი ნაკლი? — ალბათ, დაუნახვობა, უმადურობა! ელექტრონულ წიგნს ბეჭდვურ გამოცემას ამჯობინებს, ამბობს, რომ მეტი სიტბო ახლავს ფურცელზე დაწერილ სტრიქონს.

წლების წინ, მისით მოხიბლულს, ჯანსუღ ჩარკვიანს უკითხავს მისთვის: “შენთვის ეროვნული რას ნიშნავს? დღეს ეროვნული ამ სიტყვის პირდაპირი გაგებაა, ერი ნულამდე და-

ყვანილი, მე ეროვნულში შენ და შენისთანებს ვგულისხმობ!

პოეტმა წაფითხა ლექსები, რომლებიც თავის შვილს და ზოგადად ბავშვებს მიუძღვნა. საინტერესო ინტერაქცია მესამე სკოლაში ცეკვითა და სიმღერითაც დაამშვენეს მოსწავლეებმა.

ჩენ, ერთ-ერთ კომპანიაში ვმუშაობ. დიდი მადლობა სკოლის დირექტორს, ქალბატონ ვენერას, პედაგოგს, ფიქრია მსხილაძეს, ნამდვილად მოლოდინს გადააჭარბა დღევანდელმა დღემ, შესანიშნავი გარემოა და ძალიან ბედნიერი ვარ, ასეთი ლამაზი და საინტერესო შეხვედრა რომ მო-

გიორგი ცხვიტარია: “საღამოებს ინტენსიურად ვმართავ როგორც თბილისში, ისე სხვა ქალაქებში, ძირითადად, მწერალთა სახლში ვიკრიბებით ხოლმე, რეგიონებში შეხვედრები მომიწევს მარტვილში, აჭარაში... პოეტური ორდენი “კოლხეთის სამი” 2013 წელს დავარსეთ, შემოვიკრიბეთ ახალგაზრდები მე და თემურ ჭახნაკამ.

— ამჟამად ლიტერატურული საქმიანობის გარდა რა საქმიანობას ეწევით?

— მწერლობით და პოეზიით დღევანდელ საქართველოში თავს ვერ ირ-

მიწევს.”
მესამე საჯარო სკოლის დირექტორი ვენერა ივანიშვილი: “გადაწყვიტა ქართულის პედაგოგმა, მუხობელი რაიონიდან მოეწვიათ თანამედროვე მწერალი, ბავშვები სულმოუთქმელად ელოდნენ, ეძიებდნენ მასალებს, ისწავლეს ამ პოეტის ლექსები, ჩანახატების ინსცენირებაც წარმოადგინეს, ვფიქრობ, ასეთი საღამოების მოწყობა უფრო გაულრმავეებს მათ პატრიოტულ გრძობებს, გიორგი პროზაიკოსია, პოეტია და როგორც დღეს ითქვა, მღერის კიდევ. ის საინტერესო ადამიანია.”

ბიბლიოთეკა და ბავშვები

საბიბლიოთეკო კვირეულთან დაკავშირებით ღანიის სასოფლო ბიბლიოთეკის გამგე ლეილა ოდილაძემ და ლიტერატურული წრის ხელმძღვანელმა ნინო მებრიშვილმა ღონისძიების თემა "ტიციან ტაბიძე" აირჩიეს. ღონისძიებაში ჩაერთო ბიბლიოთეკის აქტიური მეთვლეკეები - ღანიის საჯარო სკოლის მოსწავლეები, რომლებმაც ისაუბრეს ტიციანის ცხოვრებასა და შემოქმედებაზე.

ღონისძიებაში მონაწილე ბავშვებმა წაიკითხეს პოეტის ლექსები. შთაბეჭდილი იყო XI კლასის მოსწავლეების: ლევან ლომთათიძის, ზურა სანოძის, ჯემალ კინწურაშვილის, ალვინა გორგაძის მიერ წაკითხული ლექსები. მათ ტოლი არ დაუდეს V კლასის მოსწავლეებმა. ტიციანის ლექსების კითხვაში ერთმანეთს ენაცვლებოდნენ საბავშვო ვაჟიშვილი, დიმა სახოკია, ანა ცინცაძე, ნინო ცაგურია, ლუკა ჯანელიძე, თამუნა მებრეღვიანი, ანა გალდავა და სხვები.

ღონისძიება შეაფასა საჯარო სკოლის დირექტორის მოადგილემ ნინო გალდავამ, რომელმაც აღნიშნა: "შემაყვება, რომ ჩვენს მოსწავლეებს უყვართ პოეზია და აქტიურად არიან ჩართული ყველა საბიბლიოთეკო ღონისძიებაში".

წიგნის კითხვის პრობლემატიკა მიეძღვნა II კლასის ღონისძიება თემაზე: "ბიბლიოთეკის ტყვეობაში". კლასის დამრიგებელმა მარია ბალაძემ სკოლის სააქტო დარბაზში მაყურებელს წარუდგინა სპექტაკლი, რომელშიც გაცოცხლებული იყო სათავგადასავლო მოთხრობების გმირების სახეები: პეპი, ბურატინო, ალაღინი, კარლსონი, ჩიპოლინო, სალამურა.

პატარების მიერ საუკეთესოდ შესრულებულმა კოსტიუმირებულმა როლებმა ბავშვებს სურვილი გაუჩინა, კიდევ ერთხელ წაიკითხონ ეს მოთხრობები.

ჩვენი ღონისძიების მიზანი, სწორედ ეს არის: გაუჩინოთ ბავშვებს წიგნის კითხვის სიყვარული და სურვილი.

ლესიანა კვარაცხელიძე
ღანიის კვარაცხელიძის
სახლის ბიბლიოთეკის

უნდა მოვუაროთ დიდი რუღუნებით

პირველი საჯარო სკოლის სტუმრები ვართ... გარემო ჭრელია, როგორც ამ ციციანა გოგო-ბიჭების სამყარო, სასოფლო დარბაზი ფერადოვნებით, მართლაც, დაიკვებინა, ეს პატარები კი, პირველი კლასი რომ დაასრულეს, ნიჭიერებით დაიკვებინან. კლასის დამრიგებელმა ხათუნა კოსტავამ და მისმა პატარებმა შთაბეჭდილი დღე აჩუქეს დარბაზში მყოფთ.

შემაჯამებელი ღონისძიება მიუძღვნეს "დედაენას", ქართულ ანბანს. პატარები უკვე საკმაოდ შორს იჭვრიტებიან. ქართული ენის შესახებ ბევრი გაუგიათ, იციან, რომ თოთხმეტი დამწერლობიდან ერთ-ერთი ქართულია, რომ "დედა ენას" ქართველმა კაცმა ძველი დაუდგა, რომ უპრეცედენტო თავდადება გამოიჩინეს ახალგაზრდებმა 1978 წლის 14 აპრილს და ენის სტატუსი შეინარჩუნეს კონსტიტუციით. ეროვნების ქომაგის, "დედაენის" ავტორის, იაკობ გოგებაშვილის ბიოგრაფიაც შესანიშნავად შეგვხვდა, ბრწყინვალედ წარმოსთქვეს ქართულ კლასიკოსთა ლექსები ენასა და სამშობლოზე. არც თანამედროვე ავტორების ლექსები დავიწყებიათ. მუსიკის პედაგოგის, რუსიკო ტყეშელაშვილის და ქორეოგრაფების, ჟორა და კესო პაქსაშვილების დახმარებით, პატარებმა ბრწყინვალე მუსიკალური და ქორეოგრაფიული ნომრები წარმოადგინეს.

ხათუნა კოსტავა: "მადლობა ყველას, ვინც ამ დღის გაღამებაში თავისი წვლილი შეიტანა, ჩემო პატარებო, გილოცავთ სასწავლო წლის დასრულებას, მჯერა, განათლებულნი, ნიჭიერნი და ღირსეულნი იქნებით."

ხათუნა ფაილაძე, სკოლის დირექტორი: "მოგესალმებით პატარებო, ძალიან ლამაზები ხართ, შედგა თქვენი დებიუტი ხათუნა მასწავლებელთან ერთად ჩვენს სკოლაში. ერთად დაადექით პირველობისკენ საკმაოდ გზას ამ სკოლისას, ლამაზად ჩაეწერეთ დღევანდელი დღით ამ სკოლის ისტორიაში, მადლობა ხათუნა მასწავლებელი, არა მარტო ამ დღისათვის, არამედ წარმატებული საქმიანობისათვის, მადლობა იმისთვისაც, პატარებო, რომ ხათუნა მასწავლებელს თქვენი სიყვარულით გვერდით ედგა პედაგოგიური წინსვლის გზაზე. მადლობა დღევანდელი დღის გაღამებისათვის რუსიკო მასწავლებელს და ჟორა და კესო მასწავლებელს. მათ თავიანთი ლამაზი შტრიხები შესძინეს დღევანდელ ღონისძიებას. ამ თანადგომით ერთად გავაგრძელებთ პირველობისკენ სვლას."

სკოლის საჯარო სკოლაში

"ენა დედა ენისა"

სამტრედიის № 2 საჯარო სკოლაში (დირექტორი თეა კარტოზია) I კლასის მოსწავლეებმა ჩაატარეს ღონისძიება "დედაენის" დღისადმი დაკავშირებით, რომლის ორგანიზატორი კლასის ხელმძღვანელი ქალბატონი ნათელა ჯიმშელია ვილი გახლდათ. ნათელა მასწავლებელს უყვარს ბავშვების წარმოჩენა ღონისძიებებში. სწორედ მან თავისი დაუღალავი შრომით ბავშვებს პირველი ნაბიჯი გადაადგმევინა. აღსანიშნავია ისიც, რომ პატარები აქტიურად ჩაერთვნენ ღონისძიებაში. მათ თავის ხელმძღვანელთან ერთად თავი არ დაზოგეს და ღონისძიება ლამაზად, სასიამოვნოდ და სახალ-

სოდ ჩაატარეს. მასში მონაწილეობდნენ: ანდრია ადამია, მარიამ ადგიშვილი, ლილე ბებია, მარიამ ბეშიძე, ვაკო გვეჯიძე, ნიკოლოზ გვიგინიძე, ნოდარ გვიგინიძე, მარიამ გრიგოლია, დავით კაპანაძე, ბარბარე კაცაძე, ჯაბა ლორია, თეოდორე მჭედლოძე, ანი ორმოცაძე, გიორგი შაინიძე, ანასტასია შენგელია და ანამარია ჯოჯუა. ბავშვებმა მშვენივრად გაართვეს თავი დაკისრებულ მოვალეობას. მათ წაიკითხეს ლექსები და შეგვიხარულეს ამ ლექსებზე დაწერილი სიმღერები. ნათელა მასწავლებელმა დიდებულად წარმოაჩინა I კლასის მოსწავლეები. თითოეულ ბავშვს გააჩუქებინა

ამი. პედაგოგმა ეს სასწავლო წელი გონიერულად, ჯერ ღონისძიებით, ხოლო შემდეგ ექსკურსიით დააგვირგვინა. პირველკლასელებისთვის პირველი ექსკურსია იყო. ისინი დიდ ჯიხაშიში ნიკო

ნიკოლაძის სახლ-მუზეუმს ესტუმრნენ, რადგან ნათელა მასწავლებელი პირველ ექსკურსიას ყოველივეს დიდი ჯიხაშიშიდან იწყებს. ბავშვები მოიხიბლნენ ბუნებით. ექსკურსიამდოლი საინტერესოდ ესაუბრა მოსწავლეებს, ცნობილ საზოგადო მოღვაწესა და მეცნიერზე, ნიკო ნიკოლაძეზე, ბავშვებს გააცნეს მისსავე საცხოვრებელ სახლში განთავსებული მუზეუმი, რომელიც მდებარეობს მსოფლიოს სხვადასხვა კუთხიდან ჩამოტანილი მცენარეებით გაშენებულ ბაღში. მუზეუმი დათვალიერეს და ძალიან მოეწონათ. აღტაცება ვერ დამალეს. ნათელა მასწავლებელი მათ ხშირად ესაუბრება "ვეფხისტყაოსანზე". ის მათ ყოველივეს ეუბნება რომ, საქართველოში ორ წიგნს უხდებიან იუბილეს - შოთა რუსთაველის "ვეფხისტყაოსანს" და იაკობ გო-

გებაშვილის "დედაენას". "დედაენა კვლავ რომ იხტებს, მკერდზე ციციანთალებს, ამ განძს თუ არ მოუარე, ისე ვერ იქართველებ". ამიტომ ის ბავშვებს აჩვენებს და პირველი კლასიდან ასწავლის "ვეფხისტყაოსანს". მოსწავლეებს გაუჩნდათ სურვილი "ვეფხისტყაოსანიდან" წაეკითხათ სტროფები. ძალიან კმაყოფილები დარჩნენ ამ ერთი დღით. ნათელა მასწავლებელი ცდილობს, რომ ბავშვებს სამშობლოს შეაყვაროს, რადგან "სამშობლო ერთადერთია ქვეყანაზე".

მარიამ ჯიმშელია
სამტრედიის № 2 საჯარო სკოლის მ-9 კლასის მასწავლებელი

ერთი მოსაზრება

აკობ ხუცესის “შუშანიის წამების” დაწერის თაობაზე გამოჩენილ ქართულ და უცხოელ მკვლევართაგან საბოლოოდ მიღებული აზრით, “შუშანიის წამება” დაწერილია ვარსკენ პიტიახშის სიცოცხლეში, მის მოკვლამდე: 476-482 წლებს შორის.

არ არის ასე. პრობლემის გასარკვევად ამოსავალს თხზულების ტექსტი წარმოადგენს, როგორც ავტორს თავისი მიზანდასახულობა სწორედ ტექსტში შეაქვს საზოგადოდ.

ტექსტის მიხედვით, ვარსკენი მრისხანე პიროვნება, ლესპოტი და კარიერისტიკა. ვარსკენის მრისხანე ბუნებას იმთავითვე მკვეთრად წარმოაჩენს ეკლესიაში გადასული შუშანიკისა და მის სანახავად მისულ იაკობს შორის გამართული დიალოგი. ვგებულობთ, რომ დელოფალს მტკიცედ აქვს გადაწყვეტილი, არ დაჰყვას ქმრის ნებას. ამაზე ხუცესი დაუეჭვებლად მიუგებს, რომ პიტიახში არ დაინდობს. დიდ ტანჯვასა და წამებას მიაყენებს (“შწარე გონება აქუს მას; გუემასა და ტანჯვასა დიდსა შეგაგლოს შენ”). დასტურდება, რომ იაკობი საფუძვლიანად იცნობს ვარსკენის შინაგან მხარეს, მის პიროვნულ თვისებებს, მის წარსულს, რომ იგი, ვარსკენი, ასეთი მხოლოდ ახლა არ გამოხდარა.

ჯერ ერთი: ვარსკენის მგლურ ბუნებას ახლოს იცნობს “კაცი ერთი სპარსი”. ეს კაცი სპარსეთიდან დაბრუნებულ ერისთავს ფარულად პირველი აუწყებს. შუშანიის მიერ სასახლის დატოვებისა და ეკლესიაში გადასვლის შესახებ. ურჩევს, მუდღეს ამაზე მკაცრად ნურაფერს ეტყვის, სასტიკად ნუ მოექცევა (“ნურას ფიცხელსა სიტყუასა ეტყე”). ფაქტია, რომ თუ არა ვარსკენი ასეთი, ამ უცხოელს აღარ დასჭირდებოდა ამგვარი რჩევის მიცემა.

ჩვენ გვაფიქრებს მეორეც: სპარსმა ფარულად აუწყა ვარსკენს ეკლესიაში შუშანიის გადასვლის ამბავი. რატომ ფარულად? იმიტომ, რომ მასში, ვარსკენის პიროვნებაში, მართლაც იფარება სასტიკი და მკაცრი ბუნება, რომელიც ყოველთვის იქ გაჟონავს ხოლმე, სადაც ამა თუ იმ მოვლენის შხარი გაჩნდება ასეა ამ შემთხვევაშიც. სპარსს აფიქრებს, თუ არა ამგვარად, სხვაგვარად შესაძლოა, ვარსკენი გაცოფდეს. ჩანს, ისიც ღრმად ჩახედულია პიტიახშის სულიერ სამყაროში.

ვარსკენმა შინ მისვლის დღეს ხუცების ერთგვარი დედეგაცაა მიუგზავნა შუშანიის დავალებით – სასახლეში დაბრუნებულიყო. ხუცებმა ვარსკენს სიტყვა-სიტყვით მიუთხრეს დელოფლის დანაბარები, რაზეც იგი სასტიკად გაბრაზდა, მრისხანეება და ბრძღვინაჲდა (“განიწყო გული და იბრძღუნდა მისთვის”). მოსალოდნელი კი იყო, ვარსკენი მეუღლის განსაცდელს გულთან მიიტანდა, მაგრამ, პირიქით, იგი წონასწორობას ჰკარგავს, აუტანელი ხდება.

ეპისკოპოსი აფოცი, ჯოჯიყი და ცოლი მისი ახერხებენ დელოფლის დაბრუნებას სასახლეში. ვარსკენი მათი პირით უთვლის შუშანიის, თუ

არ დაბრუნდება, ძალით, ცემით მიიყვანს (“უკუეთუ არა, თრევით მოგიტორი”). ჩვენს მიერ ციტატაში ხაზგასმული სიტყვა აშკარად წარმოაჩენს ქართლის ერისთავის მეტისმეტად მკაცრ ბუნებას.

პიტიახშის მრისხანე ხასიათს აღასტურებს ჯოჯიყი. იგი თავის რძალს დაბეჯითებით ურჩევს, დაბრუნდეს სასახლეში, არადა ვარსკენი უთუოდ მოავლენს მსახურებს, რომელთაც წაათრევენ მას (“უწვი მე, აწ მოავლინეს მსახური და თრევით წევიყვანოს შენ”). ასე ფესვნაყარია სიერცეში ვარსკენის “შწარე გონებაი” – ბოროტი სული.

თავად იაკობი ორჯერ განახავს ვარსკენის მგლურ ბუნებას. ერთი, როცა პიტიახშს შუშანიის ოჯახში მობრუნებიდან მეორე დღეს ვახშობის ერთად გამართვა აქვს გადაწყვეტილი (“დღეს მე და ჯოჯიყი და ცოლმან მისმან ერთად პური ვჭამოთ”), ხოლო მეორეჯერ, როცა ვარსკენი უმოწყალოდ სცემს მეუღლეს და შეელად ამდგარი ჯოჯიყი გამხეცებულ ძმას ხელიდან ძლივს-ლივობით გამოაცლის თითქმის მკედარ დელოფალს (“ჭირით ვითარცა კრავი მგელსა გამოულო ხელთა”).

უფრო მეტიც: ავტორის დახასიათებით, ვარსკენი განრისხებულია, როგორც ცოფიანი მხეცი. იგი მჯიღით სცემდა და თმებით დაათრევდა შუშანიის (“ვითარცა მხეცი მივინგარეი ყოიდა და იხაზდა ვითარცა ცოფი”).

ამ ეპიზოდში ვარსკენს დაკარგული აქვს ჭეშმარიტი ადამიანის სახე. მან ვახშობაზე ნაცემი შუშანიკი ცალკე ოთახში შეაყვანინა და ერთი მცველი მიუჩინა. გამოჩინისას ამ კაცისაგან შეიტყო, რომ დელოფალი ძალიან ცუდად იყო (“ვერ განსარინებელ არს”). მაშინ თავად იხილა ცოლი და იქიდან გამოსულმა, კვლავაც უბრძანა კარის მცველს, არავინ შეეშვა მის სანახავად (“ნურც ვინ შევალს ხილვად მისა”). წარმოუდგენელიც კია ამაზე მეტი გულცივობა ადამიანისა.

ვარსკენის აუტანელი ხასიათია წარმოჩენილი მომდევნო ეპიზოდში. იაკობი სარგებლობს ვარსკენის სანადიროდ წასვლით და მცველს სთხოვს, შეუშვას შუშანიის სანახავად. ამაზე შემინებული მცველი მიუგებს, კარგადა ვარსკენმა შეიწყო, ხომ მომკლავსო (“ნუუკუე ცნას და მომკლას მე”). ასეთი შიშის ზარი უელის ტანში მსახურს, რომელიც პიტიახშს უთუოდ იმისთვის ჰყავდა შერჩეული, ღმობიერებითა და თანაგრძნობით მოჰკიდებოდა შუშანიის, როგორც აღმზრდელს.

აქვე იაკობი გვიყვება, რომ იგი იჩქაროდა შუშანიის ოთახიდან გამოსვლას (“და მე ვისწრაფდი გამოსვლად”). რატომ ხდება ასე? რით აიხსნება იაკობის ეს მოქმედება? ერთი რამით: მას შიში აქვს, არ შემოესწროს სანადიროდ მობრუნებული ვარსკენი, თორემ რისხვა უთუოდ არ ასცდება. ასე განიცდის კაცი, რომელიც პიტიახშის ოჯახის

ერთგვარი ელჩია.

დიდმარხვის პირველ დღეებში შუშანიი ეკლესიასთან ახლოს ერთ პატარა ოთახში დაივანებს. პონთა ბრძოლიდან სააღდგომოდ შინდაბრუნებული ვარსკენი თავად მიდის ეკლესიაში და ეპისკოპოს აფოცს უბრძანებს ცოლი დაუბრუნოს. თანაც სასტიკად ავინებს და გმობს ღმერთს. ამაზე ერთი ხუცესი შებედავს და კანკალით ეტყვის, რატომ კადრულობს და ავინებს ქრისტე ღმერთსა და ეპისკოპოსს (“უფალო, რაისა ეგრე იქმ და იტყე ეგრეთ ბოროტსა და ავინებ ეპისკოპოსსა და წმიდასა შუშანიის რისხვით ეტყე”). ამაზე პიტიახში მისებურად გაცოფდება, ხელს შემართავს და ხუცესს ისე მაგრამ “უხეთქნა” კვერთხი ზურგზე, ამ უკანასკნელს ენა არ ამოუღია (“ვერღარა იყარა სიტყუად”). უკანმოუხედავად გაიქცა.

ხდება უფრო მეტიც: გაცოფებული ვარსკენმა ეკლესიიდან სასახლეში სულ ტალახსა და ეკალბარდებზე ათრია შუშანიი და ისე “ვიითარცა მუდარი” მოათრია ტაძრამდე. ესეც არ აკმარა. ბრძანა, შეკრან და ცემონ იგი. მაშინ საბრალო დელოფლის ნახსენებს სამასი ჯოხი დაჰკრეს (“სცეს კუერთხითა სამას ოღენ”), ასე დაუნდობელია ვარსკენი თანამეზრდილი მეუღლის მიმართ.

პიტიახში აბუჩად იგდებს ქრისტიანობას. ეკალბარდებზე ნათრევ შუშანიის ნიშნის მოგებით ეტყვის, ხომ ხედავს, არაფრად გამოადგა მისი ეკლესია, არც თაყვანისმცემელი ქრისტიანები და მათი ღმერთი (“არა გერგო შენ ეკლესიაი შენი და არცა ზურგნი ევე შენი ქრისტიანენი და უფალი იგი მათი”). ამ ფაქტის შეფასება უკომენტაროდაც მისახვედრია.

ვარსკენი მეტისმეტად მრისხანე ბუნების კარიერისტიკა. ახლო მყოფთათვის მისი დანახვა კი შიშის მომგვრელია. იმ დროს, როდესაც შუშანიი სასახლიდან საპყრობილეთში გადასაყვანად გამოჰყავთ, მას მიუახლოვდება ერთი დიაკონი, რომელსაც სურს, უთხრას: “მტკიცედ დეგ”. მაგრამ მან, დიაკონმა, დაინახა, რომ მას თვალი მოჰკრა პიტიახშმა და ეს საკმარისი აღმოჩნდა, ენა პირში ჩავარდნოდა. დიაკონს სხვა არაფრის თქმა აღარ დასცალდა, მხოლოდ ეს მოასწრო: “მტკი...” და სწრაფად გაიქცა (“სივლტოლად იწყო სწრაფით”). პიტიახშის შიშის ზარი უკლის ტანში მთელ საზოგადოებასაც. ამ მხრივ, ნიშანდობლივია ერთი ეპიზოდი: ფეხშიშველ და თავდაუბურავ შუშანიის ხალხი ტირილით მიაცილებს საპყრობილეთში. საქმეა, რომ ურიცხვ გამცილებელთაგან ვერავინ გაბედა დელოფლისთვის თავზე დახურვა (“მოჰყვანდა წმინდაი შუშანიე უქხამური და თმაგარდატევებული ვითარცა ერთი შეურაცხთაგანი და ვერავინ იყარა თავს მისსა დაბურვად”). აგიოგრაფი ავტორი ჩვეულებრივი სინამდვილის სურათს ხატავს, არაფერს არ

ალამაზებს და ამ “სილამაზიდან” ვარსკენი გამოიყურება როგორც ასპიტი გველი.

მრისხანე ვარსკენმა ნაზი დელოფალი ციხის ჩრდილო მხარეს ერთ პატარა და ბნელ ოთახში შეაყვანებინა, დაუდგინა მცველები და გააფრთხილა, შიშშილით მოეკლათ იგი (“ამცნო მათ, რაითა სიყმილითა მოკლან იგი”). ხოლო ციხესთან მიყვანილს უტიფრად დაემუქრა, აქედან ცოცხალი ვეღარ გამოხვალ, მკვდარს გამოგიტანენო. (“შენდა ევლენ ყოფად... რამეთუ ცოცხალი არღარა გამოხვალად ხარ, გარნა თუ ოთხთა გამოგიღონ”).

არც ეს ფაქტი საჭიროებს განმარტებას, მხოლოდ ერთის მიმატებით კი – ვარსკენი ოდიოზური პიროვნებაა.

კაცთათვის შემზარავი საქციელი აქვს ვარსკენს. მან მხოლოდ მესამე კვირადღეს მოიფიქრა, როგორც იყო შუშანიი. მცველმა მოახსენა, რომ მოკვდავს უფრო ჰგავს, სასიცოცხლო პირი არ უჩანს, არაფერს ჭამს, შიშშილით უფრო კვდებაო. ვარსკენმა ამაზე მკვებედ მიუგო: ნუ გენაღვლება, ნურაფერს გადარდებს, მოკვდესო (“ნურარაი გვვლიან, უტე, მოკვდეს”). აქ ვარსკენის არაადამიანურობა ზღვარს გადადის.

აღსანიშნავია, რომ როგორც სასახლეში, ისე მის გარეთ, ყველას პიტიახშის დიდი შიში აქვს. ისეთი მაღალი თანამდებობის სასულიერო პირებიც, როგორიც არიან ეპისკოპოსები სამოელი და იოვანე, შუშანიის ნახვასაც კი ვერ ბედავენ. ისინი, გვეუბნება ავტორი: “ფარულად ილუწიდეს და ნუგეშინის სცემდეს”.

ვარსკენისთვის ხალხი ჯოგია. იგი ცხენზე ამხედრებული დასდევს და აქეთ-იქით ფანტავს მამაკაცებსა და ქალებს, რომლებიც საპყრობილეთში ტირილით მიაცილებენ შუშანიის (“მხედრ მიმოდასდევინ და მეოტყოფნ მათ ყოველთა”).

ერთი სიტყვით ვარსკენის შიშითა და რისხვით დატენილია მთელი გარემო. იაკობი მოგვითხრობს, რომ მატლებისაგან მთლად დაჭმული, გარდაცვალებული შუშანიი ყოველგვარი – საეკლესიო წესის დაცვის გარეშე დაკრძალეს. მაგრამ ამ დიდ სამგლოვიარო ცერემონიალს ეპისკოპოსები იოვანე და აფოცი უძღვევიან, ვარსკენი არ ესწრება. პიტიახშის ამ საქციელს გამართლება არ გამოენახება.

ზემოთ მოტანილ დაკვირვებათა შედეგად კეთდება დასკვნა: “შუშანიის წამება” შეუძლებელია დაწერილიყო ვარსკენის სიცოცხლეში და აი რატომ:

1. უპირველესად თვით იაკობმა კარგად იცის, რომ ვარსკენი “შწარე გონებაი” აქვს, რომ მისგან მოპირდაპირე მოსალოდნელია ყოველგვარი მკაცრი ქმედება. ვარსკენის სიცოცხლეში თხზულების დაწერის შემთხვევაში ვერც იაკობი გადაურჩებოდა პიტიახშის რისხვას.

2. იაკობმა ასევე ჩინებულად უწყის, რომ ვარსკენი არის ბუნებით “მგელი” და “ცოფიანი”. არანაირი გარანტი არ იარსებებდა იაკობის დასაცავად, თუ კი იგი გაბედავდა, ისეთ თხზულებას დაწერდა, სადაც ვარსკენი ერისა და ბერის გამყიდველად იქნებოდა ნაჩვენები.

3. ფრიალ ანგარიშგასაწევია ისიც, რომ იაკობს, როგორც სასახლეში მიღებულ პირველ პირს, უზომო რიდი და ხათრი აქვს ვარსკენისა. იმიტომ, ბუნებრივია, ვერც შეკადრებდა მას იმგვარი თხზულების დაწერას, როგორცაა “შუშანიის წამება”.

4. მკვლევართა ის აზრი, რომ იაკობის მეგლი დაწერილი უნდა იყოს ვარსკენის სიცოცხლეში და არა მოკვლის შემდეგ, წინააღმდეგ შემთხვევაში ავტორი ამ ფაქტს თავის თხზულებაში უთუოდ შეიტანდა, მერსარ საბუთად არ გამოდგება. სხვას შეუძლია თქვას: არ აღნიშნავდა, რადგან ვარსკენის კი არა შუშანიის წამებას წერდაო.

5. მეორეც: ამ ფაქტს ავტორი ვერც აღნიშნავდა, რადგან ვარსკენი ისტორიული პირია და არა ლიტერატურული. მას ქვეყანაში ბევრი და გავლენიანი თაყვანისმცემელი ჰყავდა. ეს გარემოება ავტორის მიმართ ამ წრის განსაკუთრებულ გაღიზიანებას, ამხედრებას გამოიწვევს, რაც, წარმოუდგენელია, არ გაეაზრა ხუცესს.

6. შუშანიი და ვარსკენი თანამეზრდილები იყვნენ. მათ ერთ დროს სიყვარულით შექმნილი თბილი ოჯახი ჰქონდათ, მაგრამ ვარსკენი, გარკვეულ მიზეზთა გამო, საკუთარ ცოლსაც არ დაინდობს, უფრო მეტიც, მის დასაფლავებასაც არ ესწრებოდა. “წამება” მის სიცოცხლეში რომ დაწერილიყო, ვერაგი პიტიახში თხზულების ავტორს არ ეტყოდა: “აწ ნუცადა გვაგ” და არც ტექსტს დატოვებდა “ცოცხალს”.

7. ანგარიშგასაწევია მოსწავლე, სტუდენტი ახალგაზრდობისა და ფართო მეთხველი საზოგადოების თვალსაზრისიც: თხზულებას ტრადიციულად ყველა მათგანი ერთხმად თვლის ვარსკენის მოკვლის შემდგომ დროში დაწერილად.

8. აღსანიშნავია, რომ გაბატონებული აღიარება ვარსკენის სიცოცხლეში თხზულების შექმნისა, მხოლოდ ავტორიტეტთა გავლენით აიხსნება.

9. ამგვარად, იაკობ ხუცესის “შუშანიის წამება” დაწერილია სპარსელების სამსახურში ჩამდგარი ვარსკენ პიტიახშის მოკვლის შემდგომ ახლო პერიოდში.

ჩვენი მოსაზრება ბევრითაც არ ამცირებს იაკობის თხზულების ლიტერატურულ და ისტორიულ ღირებულებებს.

გალმობიანი თემაზე

ფილოლოგიის მეცნიერებათა აკადემიური დოქტორი, პროფესორი, საქართველოს მწერალთა, მეცნიერთა და საზოგადო მოღვაწეთა აკადემია “ქალდეასა” და საერო-სამეცნიერო აკადემია “ფაზისის” ნამდვილი წევრი, აკადემიკოსი

გიხაროდენ!

ერთია ღმერთი სიყვარულისა...

ლევან ბაბუნაძე

“...მივიდივარ მე ჩემს ღმერთს უნდა შევითხოვო, რომ მოგვცეს ძალა და უნარი, შენც შემიღებო შენს ღმერთს, კეთილი თვალით გადმოვხეხედის, სხვადასხვა ჩვენი ღმერთი, მაგრამ როცა ქვეყნის საქმეს ვაკეთებთ, ყველას ერთი ღმერთი გვცავს, ერთია ღმერთი სიყვარულისა... და იმან მოგვცეს ძალა ძლევისა და ნიჭი დაუმარცხებლობისა”.

დათიკო მეგრულიშვილის მონოლოგი იერუსალიმის ვერის მონასტერთან, გურამ ბათიაშვილის პიესიდან “ვალი”.

ამოდ როდი წავუძღვარეთ ინფორმაციული ხასიათის ამ წერილს გულში ჩამწვდომი სიტყვები ქართველებზე უზომოდ შეყვარებული ებრაელი მწერ-

ლისა. ამ დღეებში დიდი ზემოთ აღინიშნა ისრაელის სახელმწიფოს დაარსებიდან 71-ე წლისთავი (სახელმწიფო 1948 წელს შეიქმნა) საქართველოში ისრაელის საელჩოში გამართულ ოფიციალურ ღონისძიებაზე საქართველოს პრეზიდენტმა, ქალბატონმა სალომე ზურაბიშვილმა, აღნიშნა: ისრაელის თავისუფლება, საქართველოს თავისუფლებაა, საქართველოს თავისუფლება კი ისრაელისო, მართლაცდა ასეა, ორი სახელმწიფო ერთმანეთის სანდო სტრატეგიული პარტნიორია. აქვე საქართველოსა და ქართველებზე თავდავიწყებით შეყვარებულმა ებრაელმა კაცმა, ბატონმა ჯამლეო ხუბაშვილმა საინტერესო და სასიხარულო ინფორმაცია გააჟღერა, კერძოდ: ძალიან მალე “იუნესკო” ქართველთა და ებრაელთა 26 საუკუნოვან მეგობრობას არამატერიალური კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლის სტატუსს მიანიჭებსო. მსოფლიოში არ არსებობს მსგავსი

მაგალითი.

აღსანიშნავია, რომ ყოველივე მამინ შეძლო ამ ორმა ერმა, ვიდრე მსოფლიო ხმამაღლა აღაპარაკებოდა ტოლერანტობაზე, ასე რომ, ჩვენ კი არა, ევროპამ უნდა ისწავლოს ჩვენგან ბევრი რამ. მსოფლიოში უნდა განაზოგადოს ყოველივე, რათა პლანეტაზე არ იყოს ომე-

ბი, კონფლიქტები. არ იღვრებოდეს უღანაშაულო ადამიანთა სისხლი, ცრემლი და ზემოზღვს ძმობა, ერთობა, მეგობრობა.

ისევ ამონარიდი პიესიდან “ვალი”. “რამ მომიყვანა მე, ებრაელი, დათიკო მეგრულიშვილი, შენთან, ქრისტიანულ მონასტერთან? მე არც ჯვარი მწა-

მს თქვენი და არც რჯული, რჯულიც ჩემი მაქვს და მცნებაც... ნურც აწი მონიშნალოს ღმერთმა, მაგრამ, კიდევ ერთი რჯული ყოფილა ქვეყანაზე – სიყვარულის რჯული. სიყვარული შენმა ხალხმაც იცის და ჩემმაც”...

გიხაროდენ, ქართველებო! გიხაროდენ, ებრაელებო!

რკინიგზელები რკინიგზელთა ძალაქიდან

დღეს იმ ადამიანს გავიხსენებთ, ალალი, პატიოსანი შრომით საბჭოეთის მასშტაბით სახელი რომ გაუთქვა სამტრედიას, როგორც რკინიგზელთა ქალაქს.

1958 წლიდან გარდაცვალებამდე, ბატონი ანზორ ჩიტია სამტრედიის მკლავმოვლელი მუშათა კლასისა და ინტელიგენციის ღირსეული წარმომადგენელი იყო. მრავალი წელი იმუშავა ელმაგლის მემანქანედ. მისი, როგორც ადამიანის, რკინიგზელისა და მემანქანის საყოველთაო აღიარება იყო ის ფაქტი, რომ იგი არჩეული გახლდათ საბჭოთა კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატად.

შესანიშნავი ოჯახის თავკაცი ჯერ კიდევ მამის გარდაცვალება, როცა კვლავ ბევრის გაკეთება შეეძლო. ერთი ფაქტი გამახსენდა წერილის წერისას.

წლების წინ ჩვენს უფროს კოლეგას, ბატონ ოთარ ნაფეტვარიძეს სენაკში მძა გარდაეცვალა. ქვეყნად საშინელი ვითარება, უგზობა, სიდუხჭირე. წაუსვლელობა არ იქნებოდა, საგონებელში ჩავევარდით რედაქციის თანამშრომლები. გამოსავალი ჩვენმა კოლეგამ, მიხეილ ნიკოლეიშვილმა მოიძებნა. რედაქციის სურვილი – წავსულიყავით სენაკში, მას მისი კარის მეზობლის, ბატონ ანზორ ჩიტიასათვის უთქვამს.

მე ელმაგალი სენაკში უნდა ჩავიყვანო, იქიდან შემადგენლობა უნდა წამოვიყვანო, თუ გავფობთ წამოდით, წაგიყვანითო. – უთქვამს ბატონ ანზორს.

მეორე დღეს გვირგვინით ხელდამშვენებული რედაქციის თანამშრომლები ვეება რკინის რაშზე ავმხედრდით და სენაკში ჩავედით. ცას ეწია, თითქოს მწუხარება სიხარულად ექცა ბატონ ოთარსა და მისი ოჯახის წევრებს ჩვენს დანახვაზე, ჩვენთან ერთად იყვნენ ბატონი ოთარის გარდაცვლილი ძმის თანაკურსელები, ჩვენი რაიონის ღირსეული შვილები, ყოფილი 24-ე საშუალო სკოლის დირექტორი, გვიც სულაქელი და პედაგოგი ანა კლდურაძე.

ასე რომ, შეუძლებელი შეძლო ბატონმა ანზორმა კარის მეზობლისა და ჩვენი ხათრით. სამტრედიის ენციკლოპედიას უკვე მერამდენედ ვფურცლავდი ამ დღეებში. ჩიტია ანზორ (1939-2010 წ.წ.) ამოვიფიქრე შიგ.

80 წლისა გახდებოდა ბატონი ანზორ ჩიტია წელს. წერილიც ამის გამო დაიწერა. ნათელში იყოს მისი სპეტაკი სული.

ლევან ბაბუნაძე

ნეტავი ვინაა ავტორი ქანდაკებისა?

ჩემი ორივე ბებია ტრაგიკული დედები იყვნენ: ორივეს, ოთხი შვილიდან, ორი შვილი გარდაეცვალათ. მამის დედას – ორი ვაჟი: სრულიად ახალგაზრდა ბიძაჩემი – 37 წლის და მერე მამა – 55 წლისა. დედაჩემის დედას – კი ორი გოგონა დაეღუპა: 12 წლისა და 14 წლისამ მალევე თავი მოიკლა. დაკვირვებული თვალი უკვე შელახულ საფლავის ეპიტაფიებსაც კი ამოვიკითხავს. მერის ეპიტაფიაა: “ადრე დაგტოვეთ, მეც გული მწყდება. აღარ ვჭკვივობ და აღარ ვმღერი. არ დამივიწყეთ და მომიგონეთ თქვენი პატარა, ჭკვიკვია მერი”. ლილისთვის კი ეპიტაფია მენაბდეს ეკუთვნის. ბატონი ლევანი ძველი ქართული ენის მკვლევარი, მამის დედაჩემის, ნუნუ კლტავას, კურსელი ყოფილა და ამ ამბით შეძრულს, ასეთი სტრიქონები შეუთხზავს: ადრე ვთქვი ლექსში, თვითმკვლელობა ძნელზე ძნელია. ყველას სურს, მარად ერთად იყოს სული და ლეში. გიკვირთ და მართლაც ყველასთვის საკვირველია, ასე ჩემსავით და თან ჩაყვეს დას სამარეში... ადრე ვთქვი ლექსშიო! – რატომ წერს ბატონი ლევანი? იმიტომ, რომ ეს გოგონა, ლილი წერდა ლექსებს. ეს ლექსები ახლა ინახება ჩვენს ოჯახში, როგორც ძვირფასი განძი. ოდესმე, ალბათ, ამ ლექსებზეც ვიამბობთ, მაგრამ ახლა ისევ მთავარ სათქმელს მინდა მიუბრუნდე: ... ეს ამბავი ძალიან დიდი ხნის წინათ მოხდა. მამის ბებია გაუყვია სახლი სოფელში და ამ ფულით ძველები აუგია თავისი ორ პატარა გოგონასათვის, მერისა და ლილისთვის... ბებიაჩემი ამ ტრაგედიას, რაც პირველი შვილიშვილი – ჩემი დედაშვილი – თამრიკო გაჩნდა, ოჯახში, საერთოდ, აღარ ახსენებდა, ჩემი გაჩენის მერე კი... არასოდეს არაფერს ამბობდა. თუმცა რაც თავი მახსოვს, ამ ძველებს გამორჩეულად უვლიდნენ ჩემები! მახსოვს, დედაჩემი იხსენებდა, როგორ გაატარა მათთან ლამის მთელი ზაფხული ამ ძველებს ავტორმა, სამხატვრო აკადემიის სტუდენტმა სოფელში – დანიში. ამბობდა, თუ შესიერება არ მდლატობს, ამ ახალგაზრდა კაცს – გოგი ერქვა და დიდი ხანი მუშაობდა გოგონების ძველებზე... დაუდევრობას უნდა დავაბრალო, აბა რა, რომ არ ჩავიწერე, ვინ იყო ავტორი ამ ორი ძველისა, რომელიც 1944 წელს აიგო და დანიის წმინდა გიორგის ეკლესიაში დღემდე აინტერესებს მნახველს.

...დროთა განმავლობაში, ეს ძველები დაიშლება. ამ გოგონათა ტრაგედიაც წარსულს ჩაბარდება, მაგრამ... დღეს, როცა ისევ დგას ეგ ორი ქანდაკება, ძალიან მაინტერესებს მათი ავტორის ვინაობის გაგება, რადგან ამ ნამუშევარს მანც გამორჩეული (შეგირდისა) თუ (უკვე) ოსტატის (?) ხელი ეტყობა. ბუნდოვნად მახსოვს, როცა მისი ავტორი ახსენა დედაჩემმა, იქვე, იაკობ ნიკოლაძეც ახსენა, ეს ახალგაზრდა მოქანდაკე, იქნებ იაკობ ნიკოლაძის მოწაფე იყო? და რაკი აქაურ მეგობრებში ხელოვნებათმცოდნეობის მკვლევრებთან, იქნებ რომელიმე მათგანი დამეხმაროს კიდევ ავტორის ამოცნობაში... სამხუწაროდ, დაბეჯითებით ვერაფერს ვამტკიცებ... იქნებ ამ ფოტოების ნახვამ ვინმეს რაიმე მოაგონოს?

...ვინ იცის?

ნინო ჩხიკვიძელი
მხარალო, პრეზიდენტი

მისი ხალხის სიყვარულით

დახ, მისი ხალხის სიყვარულითაა ნათქვამი თითოეული სიტყვა, ღიმილით, სიცილით, ხარხარითაც კი. ჩვენს შორის იყო, თავაზიან სალამს შეგვაგებებდა ყოველი შეხვედრისას და მერე... მორიდებით ფურცელს შემოგვთავაზებდა. თუ საჭიროდ ჩათვლით დაბეჭდეთ, გეტყვოდა.

“სამტრედიის მაცნეც” სიამოვნებით ბეჭდავდა თემურ მეგრელიშვილის დაუნჯებულ იუმორს. გავიდა დრო და ოჯახმა ერთად შეკრიბა, აუბნა ყოველივე და სათაურიც შესანიშნავი მისცეს – “ჩემი ხალხის სიყვარულით”, ჩვენ პერიოდში გავაკეთეთ ამჯერად, რამეთუ სწორედ მისი ხალხის, მოყვასის სიყვარულითაა გამთბარი ბატონი თემურის ყოველი ნააზრევი.

ამჯერად კი რამდენიმე მათგანს შევთავაზებთ მკითხველს და ასე გავიხსენებთ ღირსეულ სამტრედიელს, დიდი ხანი რომ ჩვენს შორის აღარაა.

ლევან ბაბუნაძე

პოლიციელი ძეხვილის სურათს თვალსაჩინო ადგილზე ამაგრებს. სვანი ეკითხება: – რომ ნახოთ, მართლა დაიჭერით?
– აბა, რას ვიხამთ!
– სურათს რომ უღებდით, მაშინ ვერ დეიჭირეთ? – ეუბნება სვანი.

რაიონის თავკაცი ალიომა ჩიქოვანი დილით სამსახურში ფეხით მიდის, ქალაქში რუსულენოვან აფიშზე წაიფითხა “ცივანი”.
ცივანები აკლია სამტრედიას?
– ჩაილაპარაკა ბატონმა ალიოშამ.

ბატონი ალიომა ბერძენიშვილი მიყვება: მეუღლეს მხედველობა დააკლდა და, თვალის ექიმთან წაიყვანე. ექიმმა ეკითხება: რა ჭირს? თვალები დაეცო-თქო. – ვუთხარი მე. თვალები მას კი არა, შენ დაგვსებია, რამ მოგაყვანია ასეთი ქალიო. – მითხრა ექიმმა.

სვანი მეხუთედ რომ მივიდა კინოთეატრის მოლარესთან ბილეთის შესაძენად, მოლარე ეკითხება:
– ასე ცალ-ცალკე რატომ ყიდულობთ?
– რამდენჯერაც შევედი, იმდენჯერვე გამომართვეს ბილეთი და დამიხიეს. – პასუხობს სვანი.

ახალგაზრდა გაუთხოვარი ქალი დაროსულდა, მუცელი რომ წამოეზარდა, გაოგნებული მამა ეკითხება:
– ვინაა მამ ბაღანეს მამა?
– იცი შენ? ისე ვიცი მეც. – პასუხობს შვილი.

გურულს შუა ღამისას კარზე უკაკუნებენ
– ვინ არის? – კითხულობს გურული.
– ფანალები ვართ. არის პასუხი.
– აშენდა თქვენი ოჯახი, გული გამისცა, სტუმრები მეგონეთო, პასუხობს გურული და მშვიდად ალებს კარს.
თამარ ბებრიაშვილი

კალათბურთი ახალი ჩემპიონი

საქართველოს ახალი ჩემპიონი კალათბურთში გახდა სამი წლის შემქმნილი გუნდი – თბილისის “დელტა”, რომელმაც 30 მაისს სუპერლიგის სუპერფინალის სერიების რიგით მეხუთე გადამწყვეტ შეხვედრაში, რომელიც ქალაქ ქუთაისში, ოლიმპიური ჩემპიონების ზურაბ საკანდელიძისა და მიხეილ ქორქიას სახელობის სპორტის სასახლეში გაიმართა, დაამარცხა მასპინძელთა გუნდი – ქუთაისის “ქუთაისი” ანგარიშით 82:78 და პირველად მოიპოვა ეს ტიტული.

თინათინ ბიბიაშვილი

ფოტო იტორიას ჰყვება

გასული საუკუნის 80-იანი წლების დასაწყისში, ჩვენი გაზეთის ფოტოკორესპონდენტის, ბატონ რომან ბექაიას მიერ გადაღებული ეს ფოტო იმ მომენტს ასახავს, როცა სოფელ დიდ ჯიხაში ცნობილი საზოგადო მოღვაწის, ნიკო ნიკოლაძის სახლ-მუზეუმში რაიონისა და სოფლის თავკაცები, დიდი მამულიშვილის შთამომავლებთან ერთად, აქტიულოვან საკითხებზე ბჭობდნენ.

სურათზე მარჯვნიდან: დიდი ჯიხაში სასოფლო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე გიგანტი ბიბილაშვილი, რაიონის თავკაცი – პარტიის სამტრედიის რაიონის პირველი მდივანი შალვა ცაგარეიშვილი, რაიონული საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე ნოდარ ანდრიაძე და ნიკო ნიკოლაძის შვილიშვილები და მათი შვილები არიან გამოსახულნი.

სრულიად ახალი დაწესებული სახალხო დღესასწაული “ნიკობა” ამ დროს.

ლევან ბაბუნაძე

ზვიცან თაპი უენი!

(აქა ვდგავარ და სხვაგვარად არ ძალმიძს)

დიდმა ილიამ თავის საპროგრამო ლექსს “ქართულის დედას” ეპიგრაფად წარუძღვარა გერმანელი ფილოსოფოსის, ლაიბნიცის დიდებული სიტყვები:

“აწმყო შობილი წარსულისაგან, არის მშობელი მომავლისა”.

გაკვანდირდები და ვიტყვი, ამით ლექსი კიდევ უფრო მეტად ტეველი გახდა. წავიფიქრე რა ქალბატონი ნათელა გელეიშვილის საე-ზნეთო პუბლიკაცია “ოჯახი.” სურვილი გამნიხნდა, წერილს გამოეხმა-ურებოდი. იმავდროულად ვფიქრობდი, რა მეთქვა ამ დიდებული, სე-ეთის მნათობი, სამტრედიის ქართულის დედის შემდეგ, ჩემი წერილის სათაური მას დავესესხე, ვფიქრობ, არ მიწყენს.

ვიდრე ძირითად სათქმელამდე მივალ, ერთი ეპიზოდი მინდა მოე-იყვანო, რადგანაც ეს ის ტიპილია, რასაც ვერ მოვერეი.

ამას წინათ, საკვირაო წირვის დროს, “წმინდა მეფე დავით აღმა-შენებლის საკათედრო ტაძრის” ეზოში ერთ-ერთ ჩოხოსანს მრევლის ერთი ნაწილი გარს ერტყა და “მოძღვრავდა”. თურმე სეთურის მაგა-ლითაა მისი ცნობიერების კრედი.

“საოცრებაა” ჭაბუა ამირეჯიბის ნაწარმოებიდან რომანის გმირის, დათა თუთაშხიას სახე ვერ დანიხიო – აღიქვა!

ერის მამა – დიდი ილია: კითხვას სვამს ძახილის ნიშნით “კაცია-ადამიანი?!” კვლავ სათქმელს მინდა მიეუბრუნდე და ხმამაღლა ვთქვა, ამ წერილის დაწერა განაპირობა ქალბატონი ნათელა გელეიშვილის სულიწკვეთებამ. მასზე უკეთესად მე ვერაფერს ვიტყვი. ამიტომ მოვი-შველიებ ქართველ მგონებს” ჭაბუა ამირეჯიბის რომანს ეპიგრაფად თან დავს!

...“იქმნა კაცთათვის:

“სინდისი – ნიჭად მხილებსათვის თვისთა მანჯიერებათა; ძალა – ილაკად თვისისავე სულის ხარვეზია დამღვეისათვის; სიკეთე – უნარ-ად რგებისათვის თავისა, გარნა მოყვასთათვის რგებისა შედეგად; დე-დაკაცი – არსად მრავლებისა და პირობად კაცთა მოღმის მარადისო-ბისა; მეგობარი – საზომად სულგრძელობისა და სამკლავებლად თა-ვკაცებისა და მსხვერპლად მისვლისა; ვენაცი და მინდორი – ადგილად დაღვრისათვის ოფლისა, არედ განგების ნების აღსრულებისა; პური და საქონელი ყოელი – საზრდელად თავისადა მისაძღვენელად სხვათ-ათვის; სოფელი – სივრცელ მიგებისათვის სიყვარულის, რომელი იყო ღმერთი.

თუნდაც, გავიხსენოთ მიხეილ ჯავახიშვილის შემოქმედება, რასაც გასდევს სამართლიანობისთვის ბრძოლის სულიწკვეთება:

“კვლავაც დაიზრდებიან ალგეთს ლეკვები მგლისანი;

ისე არ ამოწყდებიან, ჯავრი არ სჭამონ მტრისანი”.

უღრმესი მადლიერება მინდა გამოვხატო ქალბატონი ნათელა გე-ლეიშვილის მიმართ მოწოდების შესხენებისათვის.

ბიბი ბიბიაშვილი

P.S. “კაცად მაშინ ხარ საქები,

თუ ეს წესი წესად დარგე;

ყოველ დღესა შენს თავს კითხო, –

– აბა დღეს მე ვის რა ვარგე?”

თინათინ ბიბიაშვილი

მზია ჩიხაძის მოგონება

მზია ჩიხაძის გარდაცვალებიდან ერთი წელი გავიდა, რაც დიდი დანაკლისი აღმ-ოჩნდა საბიბლიოთეკო საზოგადოებისა და მეგობართა ფართო წრისთვის.

მზია ჩიხაძე ღვაწლმოსილი მუშაკი, თავისი საქმის დიდი მცოდნე, პროფესიონალი, უღალატო, თავდადებული, შრომისმოყვარე, გულიწმინდი, დახვეწილი გემოვნების პი-როვნება უბადლო ორგანიზატორი, შრომის ვეტერანი, აქტიური საქციალისტი, ყოველ-თვის იღვა საზოგადოებრივი მოვლენების ცენტრში.

1960 წლიდან დაიწყო მუშაობა სამტრედიის სარაიონო ბიბლიოთეკაში მეთოდისტ-ად, შემდეგ საბიბლიოთეკო გაერთიანების დირექტორის მოადგილედ. თავისი მუშაობის პერიოდში გავლილი აქვს ყველა საფეხური ბიბლიოთეკარიდან მეთოდულთა მომსახურ-ებამდე. კარგად ესმოდა წიგნის როლი ახალგაზრდობის აღზრდისა და მისი მოქალაქედ ჩამოყალიბების საქმეში. ხელს უწყობდა მეთოდულთა განათლების დონის ამაღლებას, რაც ბიბლიოთეკის უპირველეს ამოცანას შეადგენს. ბოლო წუთამდე ახალგაზრდა თაო-ბის წიგნიერად აღზრდის სადარაჯოზე იღვა.

მზია ჩიხაძე უშუალოდ მონაწილეობდა ბიბლიოთეკის მიერ მოწყობილ დონისძიებებში. მასზე ხშირად იწყებოდა სტატიები ჟურნალ საქართველოს ბიბლიოთეკარში.

აქვე უნდა შევეხოთ მის შემოქმედებით საქმიანობას. ათეული წელი ეწეოდა თეატრალურ მოღვაწეობას. გამოქვეყ-ნებული აქვს წიგნი “თეატრალური სამტრედია”. მისი თავდადებული საქმიანობა სათანოდ იყო დაფასებული. მიღებუ-ლი აქვს მრავალი ჯილდო და სიგელი. კულტურის სამინისტროს მიერ მიენიჭა საპატიო ბიბლიოთეკარის წოდება.

ერთი წელია წავიდა ჩვენგან კეთილშობილი ადამიანი, მვირფასი მეგობარი, კოლეგა. გულით დაიტრია მზია ჩიხაძე რაიონის საზოგადოებამ. ხშირად მივდივართ მის საფლავთან და პატივს მივავებთ მის ნათელ ხსოვნას.

ლევან ბაბუნაძე

მურმან კაშიას მოგონება!

ერთი წელი სრულდება 13 ივნისს სამტრედიელებისათვის, ყველასათვის კარგად ცნობილი საყვარელი პიროვნების მათემატიკოსისა და პედაგოგის უნიჭიერესი ადამიანის, მურმან ჯუმბე-რის ძე კაშიას გარდაცვალებიდან. რაოდენ სამწუხაროა ჩემთვის, რომ იგი ვერ გავაცილე ბოლო გზაზე ჩემი იმჟამად ავადმყოფობის გამო.

როცა ბატონ მურმანის პიროვნებაზე ვსაუბრობთ, არ შეიძლება არ აღვნიშნოთ ის უდიდესი დამსახურება, რასაც იგი უნერგავდა მის ყოფილ მოსწავლეებს მათემატიკის საფუძვლიანი შესწავლის მიზნით. მან ფასდაუღებელი წვლილი შეიტანა მათემატიკოსების კვალიფიციური კადრების აღზრდის საქმეში.

როცა მის პიროვნებაზე ვსაუბრობთ უნდა აღვნიშნოთ მისი გარდაცვლილი მშობლების ქალბატონი მარგალიტა და ბატონი ჯუმბერის უდიდესი ძალისხმევით და გარჯის შესახებ, რაც მათ გასწიეს მურმანის პიროვნების ჩამოყალიბებაში.

ღმერთმა ნათელში ამყოფოს მათი სულები!

კაშიაძის საზოგადოებრივი პრეზიდენტი

საზოგადოება “სამტრედიელი” მწუხარებას გამოთქვამს ბატონი **ბიბი თხალავაძის**

გარდაცვალების გამო.

ელექტროსამონტაჟო სამმართველოს ადმინისტრაცია და თანამშრომლები დიდი გულისტკივილით თანაუგრძობენ სამმართველოს მთავარ ბუღალტერს, ციციანო ლაღანიძეს და რამაზ ჩხაიძეს მამამთილისა და მამის, ბატონი **ბიბილ რაფიშვილის ძე ჩხაიძის**

გარდაცვალების გამო.

გილოცავთ!

ქალბატონ ანა კალაძის!

გაპარულა წლები, თუმცა, თქვენთვის ვერაფერი დაუკლია, პირიქით სიბრძნე, გამოცდილება უხვად მოუმაღლებია არსთა გამრიგეს.

გასული საუკუნის 90-იანი წლებია, ქვეყანაში გამეფებულ ქაოსს ეკონომიკური მოშლილობაც დაემატა. შიმშილობდა ერი, პატარები. დამეველა საგაზეთო მასალა მომემზადებია და თქვენდამი რწმუნებულ ბაგა-ბაღს ვეწვიე. გავვოცდი, როცა ფესვმ-აგარი ოჯახის წინამძღოლივით მიმეგზურეთ და დამათვალეებინეთ საწყობი, სადაც თქვენი ხელმძღვანელობითა და აღსაზრდელობითა მშობლების ძალისხმევით ათობით ქილა ხილფაფა, ჯემი, მურაბა... ვიხილე. დიახ, ეს თქვენ გააკეთეთ, რათა პატარები ყუათიანად გეკვებათ გრძელ და სუსხიან ზამთარში.

სოხუმი დაეცა, ერი გმირებს იგლოვდა. ცალი ფეხით დაბრუნდა შინ სამტრედიელი დავით ლევიძე აფხაზეთის ომიდან. "ბიჭებს გამხნეებდა სჭირდებოდათ" - ასე დაასათაურეთ შესანიშნავი ლინისძიება, რაიონული მასშტაბი რომ შეიძინა იმთავითვე. ოჯახთან ერთად სამტრედილაში ცხოვრობს დავითი და დღესაც იგონებს იმ არაჩვეულებრივ ყურადღებასა და თანადგომას. არ უნდა ვცდებოდე, გასული საუკუნის მიწურულს თქვენი ძალისხმევით ბაღში შესაბამისი საჭიროების აღსაზრდელებისათვის მეთოდისტის შტატი დაიშვა, ბაგა-ბაღი სპორტული პროფილის გახდა. ჩვენი რაიონისა და ერის სიამაყეს, ჭადრაკში მსოფლიოს ჩემპიონ მერი არაბიძესაც დიდი ამაგი დასდეთ. ამაყად შეგიძლიათ თვალი გაუსწოროთ წარსულს და ხმამაღლა თქვათ: წლებია ჩემი სიმდიდრე. იამაყონ მათ თქვენს მხარდამხარ რომ იმუშავენ. საუბრის ცალკე თემა ჩვენი ოჯახების მრავალწლიანი მეგობრობა. სახელოვან იუბილეს გილოცავთ, იდეგრძელეთ, ქალბატონო ანა!

ლევან ბაგრაძე

ზედმეტ წონას მოვუწყოთ კორსიეული ვენდეტა და დავიწყოთ სასწრაფოდ ჩვენ უჩავას დიეტა.

ფოტო განყოფილების

ანა რუხაძე

ვულოცავთ!

ჩვენს კოლეგას, ნინო ნანიტაშვილს და მის მეუღლეს, ბადრი ვაშაკიძეს, ვულოცავთ შვილიშვილის, ევას დაბადებას. ვულოცავთ ბედნიერ მშობლებს, ნუკისა და გიორგის. დაე, ბედნიერი, სასახელო, ქვეყნის საამაყო გავრდილიყოს პატარა ქალბატონი! ღმერთი ფარავდეს და აძლიერებდეს!

"სამხრეთის ანთა"

თუ ხართ ახდგაზხცა ქაღბაცონი, გატაცებელი ხართ ფოტოგრაფიით, ექებთ თქვენთვის სასუხვედ სამსახუხს, მიმართეთ საღონ "ღიადემას". აქ თქვენ მოახდენთ თქვენი შესაძიებლობების მაქსიმადეუხი ხუადიზებას.

გთხოვთ, დაგვიკავშირდეთ ტელეფონზე: 555 10 09 03.

იუიღება

ქალაქის ცენტრში პრესტიჟულ ადგილზე ოთახნახ-ევრიანი 39 კვადრატული მეტრი ფართობის ბინა, მესამე სართულზე ლოჯიით, მაგთის ტელევიზიით და ინტერნეტით. ფასი 13 000 დოლარი.

მისამართი: თაგარ გევის ქ. №10, ოთახი 42. ტელეფონი: 593 44 34 43.

რედაქციის მისამართი:
სამხრეთი, რუსუბალიძის ქ. №6
ტელ: 599 02 41 11

მაგნი

დირექტორი: ბაჟან გოგია
 მთავარი რედაქტორი: ქვიშკან ჭილიძე
 გამოშვები რედაქტორი: თეა ბაჟანაშვილი
 პასუხისმგებელი მდივანი: ლევან ბაგრაძე
 კომპიუტერული გრაფიკა: მამა პაპაშვილი